

ZAŁOŻENIA

**PROJEKTU USTAWY O ODPADACH
STANOWIĄCEJ TRANSPOZYCJĘ DYREKTYWY
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/98/WE
Z DNIA 19 LISTOPADA 2008 R.
W SPRAWIE ODPADÓW ORAZ UCHYLAJĄCEJ NIEKTÓRE DYREKTYWY**

(Dz. U. L 312 z 22.11.2008, str. 3)

Warszawa, lipiec 2009 r.

Spis treści:

1.1.	Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy.....	4
1.2.	Aktualny stan stosunków społecznych w dziedzinie, której dotyczyć ma projektowana ustawa.....	4
1.3.	Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczyć ma projektowana ustawa.	6
1.4.	Możliwość podjęcia alternatywnych w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie celu jej uchwalenia.....	13
1.5.	Podmioty, na które oddziaływać ma projektowana ustawa.	13
1.6.	Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia.....	13
2.1.	Zakres aktu prawnego.....	14
2.2.	Przepisy ogólne.....	15
2.2.1.	Zakres przedmiotowy ustawy.....	15
2.2.2.	Zakres podmiotowy ustawy.....	15
2.2.3.	Nowe definicje wynikające z dostosowania nomenklatury do postanowień prawa UE.....	15
2.2.4.	Definicje do przeniesienia z ustawy o odpadach.....	16
2.2.5.	Wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy.....	17
2.2.6.	Katalog odpadów.....	17
2.2.7.	Zmiana statusu odpadu niebezpiecznego na odpad inny niż niebezpieczny.....	17
2.2.8.	Uznanie przedmiotów lub substancji za produkty uboczne.....	18
2.2.9.	Utrata statusu odpadu.....	18
2.3.	Wymagania dotyczące gospodarki odpadami.....	18
2.3.1.	Wymagania ogólne dotyczące gospodarowania odpadami.....	18
2.3.2.	Hierarchia sposobów postępowania z odpadami.....	19
2.3.3.	Zasada bliskości.....	19
2.3.4.	Zasada zanieczyszczający płaci.....	19
2.3.5.	Zbieranie odpadów i transport.....	19
2.3.6.	Magazynowanie odpadów.....	20
2.3.7.	Przekazywanie odpadów i przenoszenie odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami.....	20
2.3.8.	Zakaz odzysku i unieszkodliwiania poza instalacjami i urządzeniami.....	21
2.4.	Plany gospodarki odpadami.....	21
2.5.	Zadania i kompetencje organów administracji publicznej.....	22
2.6.	Decyzje w zakresie gospodarki odpadami.....	23
2.7.	Rejestr.....	23
2.8.	Ewidencja odpadów.....	26
2.9.	Sprawozdawczość.....	26
2.10.	Baza danych o produktach wprowadzanych na rynek i gospodarce odpadami.....	27
2.11.	Szczególne zasady gospodarowania niektórymi rodzajami odpadów.....	28
2.11.1.	PCB.....	28
2.11.2.	Oleje odpadowe.....	29
2.11.3.	Odpady medyczne i weterynaryjne.....	29
2.11.4.	Komunalne osady ściekowe.....	30
2.11.5.	Odpady pochodzące z produkcji dwutlenku tytanu.....	30
2.11.6.	Odpady z wypadków.....	30
2.11.7.	Odpady ulegające biodegradacji.....	31
2.11.8.	Biodopady.....	31
2.12.	Szczególne wymagania dotyczące prowadzenia niektórych procesów przetwarzania odpadów.....	31
2.12.1.	Składowanie odpadów.....	31
2.12.2.	Termiczne przekształcanie odpadów.....	36
2.12.3.	Kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami.....	37
2.13.	Opłaty za składowanie odpadów oraz opłaty karne za składowanie odpadów.....	38

2.13.1. Przepisy ogólne.....	38
2.13.2. Opłata za składowanie odpadów.....	38
2.13.3. Opłata karna za składowanie odpadów.....	39
2.14. Instrumenty finansowe.....	41
2.15. Przepisy karne, kary pieniężne i opłaty sankcyjne.....	42
2.16. Zmiany w przepisach obowiązujących.....	43
2.17. Przepisy przejściowe i dostosowujące.....	44
2.18. Przepisy końcowe.....	45
OCENA SKUTKÓW REGULACJI.....	47

1.1. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy.

Przesłanki opracowania poniższych założeń wynikają z konieczności transpozycji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy. (Dz. U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Artykuł 40 ww. Dyrektywy precyzuje termin jej transpozycji „nie później niż do dnia 12 grudnia 2010 r.” Ze względu na dużą ilość koniecznych zmian ustawy, zdecydowanie czytelniejsze będzie przygotowanie w całości nowego aktu normatywnego, niż dokonywanie kolejnej nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. W związku z tym, planowane jest opracowanie nowej ustawy o odpadach oraz uchylenie dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.).

Nowa ustawa będzie stanowić transpozycję nie tylko Dyrektywy 2008/98/WE, ale również niektórych przepisów innych dyrektyw, w tym Dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 w sprawie składowania odpadów (Dz. U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

1.2. Aktualny stan stosunków społecznych w dziedzinie, której dotyczyć ma projektowana ustawa.

Projektowana ustawa o odpadach ma dotyczyć ogólnych zasad i wymagań związanych z gospodarką odpadami, wymagań dotyczących postępowania z niektórymi specyficznymi odpadami oraz niektórych specyficznych procesów gospodarowania odpadami. W zakresie gospodarowania odpadami obowiązuje określona hierarchia działań. Podmioty podejmujące działania powodujące lub mogące powodować powstawanie odpadów powinny:

- 1) zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na środowisko przy wytwarzaniu produktów, podczas i po zakończeniu ich użytkowania;
 - 2) zapewniać zgodny z zasadami ochrony środowiska odzysk, jeżeli nie udało się zapobiec powstawaniu odpadów;
 - 3) zapewniać zgodne z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwienie odpadów, których powstaniu nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi.
2. Posiadacze odpadów są obowiązani do postępowania z odpadami w sposób zgodny z zasadami gospodarowania odpadami, wymaganiami ochrony środowiska oraz planami gospodarki odpadami.
 3. Posiadacze odpadów powinni je zbierać w sposób selektywny.
 4. Zabronione jest, poza wskazanymi wyjątkami, prowadzenie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami lub urządzeniami spełniającymi określone wymagania.
 5. W zakresie gospodarowania odpadami obowiązuje zasada bliskości wyrażająca się w tym, że odpady powinny być w pierwszej kolejności poddawane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstawania lub powinny być, uwzględniając najlepszą dostępną technikę lub technologię, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), przekazywane do najbliższych położonych miejsc, w których mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwione. W stosunku do określonych odpadów (niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne osady ściekowe) zasada bliskości wyraża się koniecznością (z pewnymi wyjątkami) poddania ich odzyskowi lub unieszkodliwianiu na obszarze tego województwa, w którym zostały wytworzone. Dotyczy to również unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych oraz zakaźnych odpadów weterynaryjnych.

6. Jednym ze środków do osiągnięcia celów gospodarki odpadami, w tym stworzenia zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, są plany gospodarki odpadami uchwalane na szczeblu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym.
7. Wytwarzanie odpadów (poza kilkoma wyjątkami dot. odpadów komunalnych, niewielkich – do 5 Mg rocznie – ilości odpadów innych niż niebezpieczne, odpadów z wypadków, odpadów powstałych w wyniku klęsk żywiołowych oraz odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej) wymaga uzyskania decyzji lub złożenia informacji o wytwarzanych odpadach i o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, celem określenia możliwości zapobiegania ich powstawaniu, określenia ich ilości i sposobu prawidłowego zagospodarowania, łącznie z magazynowaniem.
8. Wytwórca odpadów może je zagospodarować we własnym zakresie lub przekazać odpady w tym celu innemu posiadaczowi, o ile wytwórca lub kolejny posiadacz spełnia wymagania formalne (posiadanie zezwolenia na gospodarowanie odpadami lub jest zwolniony z obowiązku jego posiadania).
9. Za właściwe zagospodarowanie odpadów odpowiada wytwórca odpadów lub kolejny posiadacz odpadów, o ile działa na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami lub jest wpisany do prowadzonego przez starostę rejestru podmiotów zwolnionych z obowiązku jego uzyskania na podstawie przepisów wykonawczych do ustawy o odpadach. W niektórych przypadkach, mimo iż przepisy dopuszczają przekazanie odpadów podmiotom nieposiadającym zezwoleń lub wpisów do rejestrów prowadzonych przez starostów, nie następuje przejście odpowiedzialności za postępowanie z odpadami (osoby fizyczne, jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami, władający nieruchomościami, na których są stosowane komunalne osady ściekowe).
10. Możliwe jest przekazywanie określonych (w przepisach wykonawczych do ustawy o odpadach) rodzajów odpadów osobom fizycznym lub podmiotom niebędącym przedsiębiorcami do wykorzystania na ich własne potrzeby.
11. Na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami tj. odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów (z pewnymi wyjątkami np. osoby fizyczne i jednostki organizacyjne wykorzystujące odpady na własne potrzeby, wytwórcy odpadów w zakresie ich zbierania w miejscu wytworzenia lub ich transportu, dla rodzajów odpadów określonych w przepisach wykonawczych) wymagane jest posiadanie zezwolenia.
12. Podmioty prowadzące działalność w zakresie zbierania niektórych odpadów (odpady opakowaniowe lub poużytkowe), nieprowadzące profesjonalnej działalności w zakresie zbierania tych odpadów (sprzedawcy produktów, z których powstają te odpady, punkty serwisowe, placówki oświatowe i kulturalno-oświatowe, siedziby urzędów i instytucji), są zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia, muszą natomiast uzyskać wpis do rejestru prowadzonego przez starostę. Zwolnienia dotyczą również transportu odpadów do powyższych zbierających i od zbierających do następnego posiadacza odpadów dokonujących gospodarowania tymi odpadami.
13. Posiadacze odpadów i transportujących odpady obowiązują prowadzenie ewidencji odpadów (z pewnymi wyjątkami np. wytwórcy odpadów komunalnych, osoby fizyczne i jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami, wykorzystujące odpady na potrzeby własne).
14. Posiadacze odpadów (prowadzący ewidencję odpadów) są obowiązani do złożenia corocznego sprawozdania o gospodarce odpadami - zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów.
15. Informacje dotyczące gospodarki odpadami są zbierane w ramach wojewódzkiej bazy danych i centralnej bazy danych dotyczącej wytwarzania i gospodarowania odpadami.

16. Szczególne zasady gospodarowania niektórymi grupami odpadów (PCB, oleje odpadowe, odpady pochodzące z procesów wytwarzania dwutlenku tytanu, medyczne i weterynaryjne, komunalne osady ściekowe i odpady metali) zostały określone w ustawie o odpadach lub w przypadku zużytego sprzętu, odpadów opakowaniowych, opon, pojazdów wycofanych z eksploatacji, odpadów wydobywczych baterii i akumulatorów i odpadów komunalnych, w przepisach odrębnych.
17. Określenie szczególnych zasad dotyczących niektórych procesów: R10, termicznego przekształcania odpadów, składowania odpadów, magazynowania odpadów, nastąpi w ustawie o odpadach.
18. Konsekwencją naruszenia wymagań dotyczących gospodarki odpadami może być:
 - 1) wstrzymanie prowadzonej działalności - na wniosek strony WIOŚ może ustalić termin do usunięcia nieprawidłowości;
 - 2) wezwanie do zaniechania naruszeń, a w przypadku niezastosowania się posiadacza odpadów do wezwania cofnięcie zezwolenia lub wstrzymanie działalności;
 - 3) nakazanie usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania;
 - 4) wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów;
 - 5) odpowiedzialność za wykroczenie lub przestępstwo;
 - 6) opłata sankcyjna za naruszenie niektórych wymagań określonych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
 - 7) egzekucja obowiązków na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
 - 8) zarządzenie pokontrolne WIOŚ nakazujące doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem.

1.3. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczyć ma projektowana ustawa.

Obecnie ogólne ramy systemu gospodarki odpadami wyznacza ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.). Ustawa ta transponuje wymagania prawa Unii Europejskiej zawarte w tzw. dyrektywie ramowej w sprawie odpadów tj. dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006, str. 9) oraz innych dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 1, str. 14);
- 2) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu dwutlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, L 378 z 31.12.1982, str. 1, L 32 z 03.02.1983, str. 28, L 377 z 31.12.1991, str. 48 i L 409 z 31.12.1992, str. 11; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 1, str. 71);
- 3) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i L 377 z 31.12.1991, str. 48; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 1, str. 265);
- 4) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i L 67 z 07.03.1998, str. 29; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 2, str. 26);
- 5) dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 2, str. 78);

- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13 t. 13, str. 349);
- 7) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i L 284 z 31.10.2003, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 4, str. 228);
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, L 170 z 29.06.2002, str. 81, L 25 z 28.01.2005, str. 73, L 152 z 15.06.2005, str. 19 i L 254 z 30.09.2005, str. 69; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 5, str. 224);
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 5, str. 353);
- 10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003, str. 24, L 345 z 31.12.2003, str. 106 i L 81 z 20.03.2008, str. 65; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15 t. 7, str. 359, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. L 102 z 11.04.2006, str. 15);
- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.9.2006, str. 1, L 76 z 19.03.2008, str. 39 i L 327 z 5.12.2008, str. 7).

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Dotychczasowa ustawa o odpadach określa w szczególności:

- 1) zakres przedmiotowy i wyłączenia;
- 2) relacja wobec przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska i innych ustaw dotyczących postępowania z odpadami;
- 3) definicje legalne;
- 4) zasady i ogólne wymagania dotyczące gospodarki odpadami;
- 5) plany gospodarki odpadami;
- 6) obowiązkowe zadania własne gmin i województw w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi;
- 7) obowiązki posiadaczy odpadów (wytwórców odpadów, prowadzących odzysk, unieszkodliwianie i zbieranie odpadów) oraz prowadzących działalność w zakresie transportu odpadów wraz z określeniem wymaganych decyzji i zwolnień z obowiązku ich posiadania;
- 8) szczególne wymagania związane z gospodarowaniem niektórymi odpadami;
- 9) wymagania związane z procesem termicznego przekształcania odpadów, składowaniem odpadów i magazynowaniem odpadów;
- 10) organy właściwe w sprawach gospodarki odpadami;
- 11) przepisy karne i opłaty sanacyjne.

Poza regulacjami ustawy o odpadach znajdują się przepisy dotyczące:

- 1) opłat, opłat podwyższonych i administracyjnych kar pieniężnych za składowanie odpadów, które reguluje ustawa – Prawo ochrony środowiska;

- 2) gospodarki odpadami komunalnymi, które zawiera ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.), określająca m.in. wydawanie aktów prawa miejscowego w tym zakresie, obowiązki właścicieli nieruchomości związane z wytwarzaniem odpadów komunalnych, wymagania dla podmiotów odbierających odpady komunalne oraz uprawnienia i obowiązki organów gmin;
- 3) obowiązków wywodzących się z rozszerzonej odpowiedzialności producenta w przypadku przedsiębiorców wprowadzających produkty i produkty w opakowaniach określone w:
 - a) ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.);
 - b) ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.);
 - c) ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.);
 - d) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.);
 - e) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666),
a także część zasad dotyczących przetwarzania odpadów powstałych z tych produktów oraz odpadów opakowaniowych.
- 4) międzynarodowego przemieszczanie odpadów:
 - a) rozporządzenie WE/1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. U. WE L 190 z 12.7.2006, str. 1, L 309 z 27.11.2007, str. 7, L 97 z 15.04.2009, s.8, L 188 z 16.07.2008, str. 7 oraz L87 z 11.03.2009, s. 109);
 - b) rozporządzenie Komisji (WE) NR 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. WE. L 316 z 4.12.2007, str. 6 oraz L 201 z 30.7.2008, str. 36);
 - c) ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz.859).

Z dniem 12 grudnia 2008 r. weszła w życie nowa dyrektywa ramowa w sprawie odpadów tj. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz. Urz. WE L 312 z 22.11.2008, str. 3). Nowa dyrektywa 2008/98/WE uchyla również (z dniem 12 grudnia 2010 r.) dyrektywy:

- 1) 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91);
- 2) 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28),

a będąca ich przedmiotem materia zostaje włączona do nowej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

Jako podstawowe powody zastąpienia dotychczasowej dyrektywy 2006/12/WE w sprawie opadów nowa dyrektywa 2008/98/WE podaje konieczność:

- 1) wyjaśnienia kluczowych pojęć, takich jak definicje odpadów, wyraźne rozróżnienie odzysku i unieszkodliwiania;
- 2) wzmocnienia środków koniecznych do przeciwdziałania powstawaniu odpadów, co powinno być naczelnym priorytetem, oraz że ponowne wykorzystanie i recykling

materiałów powinny mieć pierwszeństwo przed odzyskiem energii z odpadów, o ile i tylko w takim zakresie, w jakim są to najbardziej ekologiczne z dostępnych metod;

- 3) wprowadzenia podejścia uwzględniającego cały cykl życia produktów i materiałów a nie tylko fazę odpadu;
- 4) zmniejszania oddziaływania na środowisko, jakie wywiera wytwarzanie odpadów i gospodarowanie nimi, co podniesie wartość ekonomiczną odpadów;
- 5) zachęcania do poddawania odpadów odzyskowi oraz wykorzystywania odzyskanych materiałów w celu ochrony zasobów naturalnych.

Najważniejsze rozwiązania, które przyjmuje nowa dyrektywa ramowa w sprawie odpadów w zakresie gospodarki odpadami to ustanowienie środków służących ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie i zmniejszanie negatywnego wpływu wynikającego z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania.

1. Wyłączenia z zakresu stosowania:

1) całkowite:

- a) wyziewy gazowe emitowane do atmosfery;
- b) grunt (w miejscu), w tym niewydobyta zanieczyszczona gleba i budynki trwałe związane z gruntem;
- c) niezanieczyszczona gleba i inny materiał występujący w stanie naturalnym, wydobyty w trakcie prac budowlanych, jeżeli jest pewne, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym w miejscu, w którym został wydobyty;
- d) odpady promieniotwórcze;
- e) wycofane z użytku materiały wybuchowe;
- f) odchody, (o ile są objęte rozporządzeniem 1774/2002/WE, z wyjątkiem przeznaczonych do termicznego przekształcania, składowania na składowisku, wykorzystania do produkcji biogazu lub w kompostowni), słoma i inne naturalne niebędące niebezpiecznymi substancje pochodzące z produkcji rolniczej lub leśnej, które są wykorzystywane w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego;
- g) osady przemieszczane w obrębie wód powierzchniowych w celu związanym z gospodarowaniem wodami i drogami wodnymi lub zapobieganiem powodziom, bądź ograniczaniem skutków powodzi i susz, lub rekultywacją ziemi, jeżeli zostanie udowodnione, że osady te nie są niebezpieczne.

2) w zakresie nieobjętym innymi przepisami wspólnotowymi:

- a) ścieki;
- b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty przetworzone objęte rozporządzeniem nr 1774/2002/WE, za wyjątkiem tych, które są przewidziane do przekształcenia termicznego, składowania na składowisku lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni;
- c) zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem 1774/2002/WE;
- d) odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania, przetwarzania i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności odkrywkowej objęte dyrektywą 2006/21/WE.

2. Definicje.

Dyrektywa 2008/98/WE przyjmuje m. in. następujące definicje: odpady, odpady niebezpieczne, oleje odpadowe, bioodpady, wytwórca odpadów, posiadacz odpadów,

gospodarowanie odpadami, dealer, broker, zbieranie, zapobieganie ponowne użycie, przetwarzanie, przygotowanie do ponownego użycia, unieszkodliwianie, najlepsze dostępne techniki. Niektóre z nich są powtórzeniem definicji zawartych w dotychczasowej dyrektywie w sprawie odpadów, w tym definicja odpadów, posiadacza odpadów, wytwórcy odpadów. Niektóre definicje zostały zmodyfikowane (np. gospodarowanie odpadami, odzysk, recykling, zbieranie), dodane też zostały nowe definicje (np. dealer, broker, selektywna zbiórka, zapobieganie, przetwarzanie, ponowne użycie).

3. Dyrektywa 2008/98/WE przyjmuje następującą hierarchię postępowania z odpadami:

- 1) zapobieganie;
- 2) przygotowywanie do ponownego użycia;
- 3) recykling;
- 4) inne metody odzysku, np. odzysk energii;
- 5) unieszkodliwianie.

Stosowanie tej hierarchii powinno zapewnić rozwiązania, które dają najlepszy dla środowiska wynik całkowity. Możliwe jest dla niektórych strumieni odpadów odstępianie od tej hierarchii, jeżeli jest to uzasadnione zastosowaniem metodologii myślenia o cyklu życia, obejmującej całkowity wpływ związany z wytwarzaniem i gospodarowaniem takimi odpadami.

4. Wykaz odpadów.

Wykaz odpadów ustanawia decyzją Komisja (obecnie 2000/532/WE). Wykaz ten powinien obejmować odpady niebezpieczne i uwzględniać pochodzenie i skład odpadów oraz, w razie potrzeby, wartości dopuszczalne stężeń substancji niebezpiecznych.

5. Rozszerzona odpowiedzialność producenta.

Jej celem jest wzmocnienie działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz ich odzysku, ponownego wykorzystania i recyklingu, a ponosi ją każda osoba fizyczna lub prawna, która zawodowo opracowuje, wytwarza, przetwarza, obrabia, sprzedaje lub wwozi produkty. Środki podejmowane przez państwa członkowskie mogą obejmować przyjmowanie zwracanych produktów i odpadów pozostających po wykorzystaniu tych produktów, późniejsze gospodarowanie tymi odpadami, odpowiedzialność finansową za te działania. Środki te mogą obejmować obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji o stopniu, w jakim można ponownie wykorzystać i przetworzyć dany produkt.

Rozszerzona odpowiedzialność producenta stosowana jest bez uszczerbku dla odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami pierwotnego wytwórcy lub innego posiadacza odpadów.

6. Gospodarowanie odpadami zgodne z przedstawioną wyżej hierarchią postępowania z odpadami, w tym wyznaczenie celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i segregowania ich. Art. 11 dyrektywy wyznacza cele w zakresie selektywnej zbiórki – do 2015 r. co najmniej w stosunku do papieru, metalu, plastiku i szkła, do 2020 r. procentowo określone wielkości przygotowania do ponownego wykorzystania i recyklingu tych odpadów z gospodarstw domowych (minimum 50% wagi), a przygotowania do ponownego wykorzystania, recyklingu innego odzysku odpadów materiałów budowlanych i rozbiórkowych – minimum 70% wagi.

7. Ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska.

Stosowanie przez państwa członkowskie niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby gospodarowanie odpadami było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska (art. 13).

8. Koszty.

Zgodnie z zasadą "zanieczyszczający płaci" koszty gospodarowania odpadami ponosi pierwotny wytwórca odpadów lub obecny lub poprzedni posiadacz odpadów. Państwa członkowskie mogą postanowić, że koszty gospodarowania odpadami będą ponoszone częściowo lub w całości przez producenta produktu, z którego odpady powstaną, lub częściowo przez dystrybutorów tych produktów.

9. Odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami:

- 1) państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pierwotny wytwórca odpadów lub inny posiadacz odpadów dokonywał przetwarzania odpadów samodzielnie lub zlecał przetwarzanie dealerowi, zakładowi lub przedsiębiorstwu wykonującemu czynności przetwarzania odpadów lub zlecił zorganizowanie przetwarzania prywatnemu lub publicznemu podmiotowi zajmującemu się zbieraniem odpadów;
- 2) gdy odpady są przemieszczane w celu ich wstępnego przetworzenia od pierwotnego wytwórcy lub posiadacza do jednego z podmiotów, o których mowa w pkt 1, co do zasady nie następuje zwolnienie z odpowiedzialności za przeprowadzenie ostatecznego procesu odzysku lub unieszkodliwienia;
- 3) państwa członkowskie mogą określić warunki dzielenia lub przekazywania odpowiedzialności między uczestnikami łańcucha przetwarzania;
- 4) państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność za organizację gospodarowania odpadami jest ponoszona częściowo lub całkowicie przez producenta produktu, z którego pochodzą odpady, lub przez dystrybutorów tych produktów;
- 5) państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby na ich terytorium zakłady i przedsiębiorstwa zajmujące się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów dostarczały zebrane i transportowane przez siebie odpady do odpowiednich instalacji przetwarzania odpadów.

10. Zasada samowystarczalności i bliskości.

Państwa członkowskie stosują właściwe środki (ewentualnie we współpracy z innymi państwami członkowskimi), aby ustanowić zintegrowaną i wystarczającą sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów i instalacji do odzysku zmieszanych odpadów komunalnych. Sieć powinna być zaprojektowana w sposób umożliwiający Wspólnocie jako całości stanie się samowystarczalną, a państwom członkowskim umożliwić stopniowe osiągnięcie tego celu indywidualnie. Sieć powinna umożliwiać odzysk zmieszanych odpadów komunalnych lub unieszkodliwienie odpadów w jednej z najbliższych położonych odpowiednich instalacji, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz zdrowia publicznego.

Zasady bliskości i samowystarczalności nie oznaczają, że każde państwo członkowskie musi posiadać na swoim terytorium pełen zakres obiektów do ostatecznego odzysku.

11. Zasady gospodarowania odpadami niebezpiecznymi.

- 1) wytwarzanie, zbieranie, transport magazynowanie i przetwarzanie odpadów niebezpiecznych w warunkach zapewniających ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego;
- 2) zakaz mieszania odpadów niebezpiecznych oznakowanie odpadów niebezpiecznych;
- 3) w stosunku do odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych powyższe zasady i prowadzenie ewidencji nie mają zastosowania, do selektywnie zebranych tylko częściowo (dwie pierwsze), w całości dopiero od momentu przejęcia ich przez zakład lub przedsiębiorstwo mające odpowiednie zezwolenie lub rejestrację.

12. W sposób szczególny w dyrektywie 2008/98/WE uregulowane jest postępowanie z olejami odpadowymi i bioodpadami.
13. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które zamierzają dokonywać przetwarzania odpadów (które oznacza zarówno odzysk jak i unieszkodliwianie, przy czym obejmuje również przygotowanie do odzysku i unieszkodliwiania), uzyskały zezwolenie od właściwego organu. Art. 23 dyrektywy określa minimalną zawartość zezwolenia i warunki udzielania.
14. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia dla zakładów lub przedsiębiorstw wykonujących czynności unieszkodliwiania w miejscu wytwarzania własnych odpadów niebędących niebezpiecznymi; lub odzysk odpadów (art. 24). Państwo członkowskie, które chce skorzystać ze zwolnień ustanawia, w odniesieniu do każdego rodzaju działalności, ogólne zasady określające rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, oraz metodę przetwarzania, która ma być zastosowana a także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odpadów niebezpiecznych.
15. Podmioty niepodlegające wymogowi uzyskania zezwolenia podlegają rejestracji. W zakresie zbierania, rejestracji podlegają wyłącznie profesjonalne systemy zbierania (wyłączenia mają dotyczyć m.in. zbierania lekarstw przez apteki, odbioru zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach i systemów zbierania w szkołach).
16. Dla czynności przetwarzania wymagających zezwolenia Komisja Europejska może ustanowić minimalne standardy techniczne.
17. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy opracowały co najmniej jeden plan gospodarki odpadami (zwany dalej „pgo”). Plan lub plany mają pokrywać cały obszar geograficzny danego państwa członkowskiego. Art. 28 określa szczegółową zawartość pgo.
18. Państwa członkowskie opracowują, nie później niż do dnia 12 grudnia 2013 r., programy zapobiegania powstawaniu odpadów, które mogą być zintegrowane z pgo lub z innymi programami dotyczącymi polityki w dziedzinie środowiska. Programy ustalają cele zapobiegania powstawaniu odpadów oraz określają odpowiednie właściwe jakościowe lub ilościowe poziomy odniesienia dla przyjętych środków zapobiegania powstawaniu odpadów w celu nadzorowania i oceny postępu w zakresie tych środków. Wskaźniki dla środków zapobiegania powstawaniu odpadów mają być określone przez Komisję Europejską.
19. Państwa członkowskie zapewniają, aby pgo i programy zapobiegania powstawaniu odpadów były oceniane przynajmniej co sześć lat i zmieniane stosownie do potrzeb.
20. Państwa członkowskie informują Komisję o planach gospodarki odpadami i programach zapobiegania powstawaniu odpadów, o których mowa w art. 28 i 29, po ich przyjęciu oraz o wszelkich znacznych zmianach tych planów i programów.
21. Dyrektywa 2008/98/WE wymaga, by zakłady lub przedsiębiorstwa, które dokonują procesów przetwarzania odpadów, zakłady lub przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów, brokerzy i dealerzy oraz zakłady lub przedsiębiorstwa produkujące odpady niebezpieczne podlegały okresowym kontrolom, przeprowadzanym przez właściwe organy.
22. Zakłady lub przedsiębiorstwa wymagające uzyskania zezwolenia, wytwórcy odpadów niebezpiecznych oraz zakłady i przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się

zbieraniem lub transportem odpadów niebezpiecznych lub funkcjonują jako dealerzy i brokerzy odpadów niebezpiecznych są obowiązane:

- 1) prowadzić w porządku chronologicznym ewidencję ilości, charakteru, miejsca pochodzenia odpadów oraz, w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia, częstotliwości zbierania, sposobu transportu oraz przewidywanej metody przetwarzania odpadów;
- 2) udostępniać te informacje właściwym organom na ich żądanie;
- 3) przechowywać dokumentację przez wskazany czas.

Państwa członkowskie mogą również wymagać tego samego od wytwórców odpadów innych niż niebezpieczne.

23. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki zakazujące porzucania odpadów, składowania ich w miejscach do tego nieprzeznaczonych lub niekontrolowanego gospodarowania nimi. W celu zapewnienia ich wykonania określają sankcje, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
24. Co trzy lata państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat wdrażania dyrektywy, w postaci sprawozdania sektorowego w formie elektronicznej na podstawie kwestionariusza lub wzoru ustalonego przez Komisję, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu, którego dotyczy.
25. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy nie później niż do dnia 12 grudnia 2010 r. oraz przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych przez nie w dziedzinie objętej dyrektywą.

1.4. Możliwość podjęcia alternatywnych, w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie celu jej uchwalenia.

Brak alternatywy dla uchwalenia projektowanej ustawy. Polska jako państwo członkowskie powinna przenieść postanowienia dyrektywy 2008/98/WE do krajowego porządku prawnego nie później niż do dnia 12 grudnia 2010 r.

1.5. Podmioty, na które oddziaływać ma projektowana ustawa

Założenia do projektu ustawy o odpadach dotyczą:

- 1) posiadaczy i wytwórców odpadów;
- 2) podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania odpadów;
- 3) podmiotów prowadzących działalność w zakresie transportu odpadów;
- 4) podmiotów prowadzących działalność w zakresie odzysku odpadów;
- 5) podmiotów prowadzących działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów;
- 6) podmioty uczestniczące w obrocie odpadami;
- 7) organów administracji publicznej – organy ochrony środowiska, do zadań których należy planowanie gospodarki odpadami, w tym projektowanie zapobiegania powstawaniu odpadów, wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami, organy przeprowadzające kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska;
- 8) funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

1.6. Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia.

Zmiany wprowadzane projektem ustawy będą finansowane, tak jak dotychczas, ze środków własnych ministra właściwego do spraw środowiska, środków własnych ministrów wymienionych w założeniach w przypadku opracowania i przyjmowania aktów wykonawczych, środków gromadzonych na koncie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, środków budżetowych zarządów województw.

2.1. Zakres aktu prawnego.

Ze względu na zakres swojej regulacji, w ustawie znajdują się następujące rozdziały:

- I. Przepisy ogólne:
 - a) zakres przedmiotowy ustawy;
 - b) definicje;
 - c) wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy;
 - d) katalog odpadów;
 - e) zmiana statusu odpadu niebezpiecznego na odpad inny niż niebezpieczny;
 - f) uznanie przedmiotów lub substancji za produkty uboczne;
 - g) utrata statusu odpadu.
- II. Wymagania ogólne dotyczące gospodarki odpadami:
 - a) niestwarzanie zagrożeń przez gospodarkę odpadami;
 - b) hierarchia sposobów postępowania z odpadami;
 - c) zasada bliskości;
 - d) zasada zanieczyszczający płaci;
 - e) zbieranie odpadów;
 - f) magazynowanie odpadów;
 - g) przekazywanie odpadów i przenoszenie odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami;
 - h) zakaz odzysku i unieszkodliwiania poza instalacjami i urządzeniami.
- III. Plany gospodarki odpadami.
- IV. Zadania i kompetencje organów administracji publicznej.
- V. Zezwolenia.
- VI. Rejestr.
- VII. Ewidencja odpadów.
- VIII. Sprawozdawczość.
- IX. Baza danych o produktach wprowadzanych na rynek i gospodarce odpadami.
- X. Szczególne zasady gospodarowania niektórymi rodzajami odpadów:
 - a) PCB i azbest;
 - b) oleje odpadowe;
 - c) odpady medyczne i weterynaryjne;
 - d) komunalne osady ściekowe;
 - e) odpady pochodzące z produkcji dwutlenku tytanu;
 - f) odpady z wypadków;
 - g) odpady ulegające biodegradacji;
 - h) bioodpady.
- XI. Szczególne wymagania dotyczące prowadzenia niektórych procesów przetwarzania odpadów:
 - a) składowanie odpadów;
 - b) termiczne przekształcanie odpadów;
 - c) kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami
- XII. Opłaty za składowanie odpadów oraz opłaty karne za składowanie odpadów:
 - a) przepisy ogólne;
 - b) opłata za składowanie odpadów;

- c) opłata karna za składowanie odpadów;
- d) odraczanie opłat karnych.
- XIII. Instrumenty finansowe.
- XIV. Przepisy karne, kary pieniężne i opłaty sankcyjne.
- XV. Zmiany w przepisach obowiązujących.
- XVI. Przepisy przejściowe i dostosowujące.
- XVII. Przepisy końcowe.

2.2. Przepisy ogólne.

2.2.1. Zakres przedmiotowy ustawy.

- (1) W ustawie określono zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w tym przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów naturalnych i poprawę efektywności takiego użytkowania, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także przygotowania do ponownego użycia, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Przepis ten transponuje art. 1 dyrektywy 2008/98/WE, a jednocześnie odwołuje się do zasady zrównoważonego rozwoju.
- (2) Do ustawy o odpadach zostaną przeniesione wymagania dotyczące prowadzenia ewidencji i składania sprawozdań odnośnie do produktów objętych zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

2.2.2. Zakres podmiotowy ustawy.

- (3) Zakresem projektowanej ustawy objęte zostaną następujące grupy podmiotów:
 - 1) wytwórcy odpadów – przedsiębiorcy, jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami i osoby fizyczne;
 - 2) podmioty gospodarujące odpadami – posiadacze odpadów, transportujący odpady oraz podmioty organizujące obrót odpadami (sprzedawcy odpadów, pośrednicy w obrocie odpadami);
 - 3) organy administracji publicznej – organy ochrony środowiska, do zadań których należy planowanie gospodarki odpadami, w tym projektowanie zapobiegania powstawaniu odpadów, wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami, organy przeprowadzające kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska;
 - 4) fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2.2.3. Nowe definicje wynikające z dostosowania nomenklatury do postanowień prawa UE.

- (4) odpady - oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia został zobowiązany (art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE).
- (5) „pozbycie się” oznacza uwolnienie się od czegoś niepotrzebnego, zbędnego.
- (6) odpady niebezpieczne – zgodnie z treścią art. 3 pkt 2 dyrektywy.
- (7) bioodpady – zgodnie z art. 3 pkt 4 dyrektywy.
- (8) posiadacz odpadów – zgodnie z art. 3 pkt 6 dyrektywy.
Zgodnie z art. 3 pkt 6 dyrektywy 2008/98/WE pojęcie posiadacz odpadów oznacza wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną lub prawną będącą w posiadaniu tych odpadów. Pojęcie to oprócz wytwórcy odpadów obejmuje każdego, kto obejmuje

- odpady fizycznie w posiadanie: prowadzącego odzysk, unieszkodliwianie, zbieranie, transport, mogą to być działania w charakterze sprzedawcy odpadów (dealera) i pośrednika w obrocie odpadami (brokera), jeżeli wykonuje wymienione czynności.
- (9) sprzedawca odpadów - podmiot, który nabywa i zbywa odpady we własnym imieniu, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie.
Sprzedawca jest odpowiednikiem terminu „dealer” w dyrektywie 2008/98/WE.
- (10) pośrednik w obrocie odpadami – podmiot, który organizuje odzysk lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu innych podmiotów, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie (art. 3 pkt 8 dyrektywy 2008/98/WE).
Pośrednik w obrocie odpadami jest odpowiednikiem terminu „broker” w dyrektywie 2008/98/WE.
- (11) gospodarowanie odpadami - rozumie się przez to zbieranie, transport, odzysk i unieszkodliwianie odpadów, w tym działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów i pośrednika w obrocie odpadami, wraz z nadzorem nad takimi działaniami oraz nad miejscami unieszkodliwiania odpadów (art. 3 pkt 9 dyrektywy 2008/98/WE). Oprócz gospodarowania odpadami proponuje się zdefiniowanie szerszego pojęcia „gospodarka odpadami” jako łącznego określenia na oznaczenie wytwarzania odpadów i gospodarowania odpadami.
- (12) zbieranie odpadów – zgodnie z art. 3 pkt 10 dyrektywy
- (13) selektywne zbieranie – zbieranie, w ramach którego dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady rodzajów o takich samych właściwościach i o tym samym charakterze w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania.
Brak w obecnej ustawie takiej definicji. Należy ją przenieść z dyrektywy 2008/98/WE, z tym, iż zamiast określenia „odpady jednego rodzaju”, które sugerowałyby rodzaje w rozumieniu katalogu odpadów, należy użyć innego określenia, które by wskazywało, iż chodzi tu o rodzaj w szerszym znaczeniu – umożliwiającym taki sam sposób dalszego ich przetwarzania – np. „rodzajów o takich samych właściwościach” lub „rodzajów o podobnych właściwościach”.
- (14) zapobieganie powstawaniu odpadów – zgodnie z art. 3 pkt 12 dyrektywy.
- (15) ponowne użycie – zgodnie z art. 3 pkt 13 dyrektywy.
- (16) przetwarzanie – zgodnie z art. 3 pkt 14 dyrektywy.
- (17) odzysk – zgodnie z art. 3 pkt 15 dyrektywy wraz z załącznikiem II do dyrektywy określającym niewyczerpujący wykaz procesów odzysku.
- (18) oleje odpadowe – zgodnie z art. 3 pkt 3 dyrektywy.
- (19) przygotowanie do ponownego użycia – zgodnie z art. 3 pkt 16 dyrektywy.
- (20) recykling – zgodnie z art. 3 pkt 17 dyrektywy.
- (21) unieszkodliwianie – zgodnie z art. 3 pkt 19 dyrektywy wraz z załącznikiem I do dyrektywy określającym niewyczerpujący wykaz procesów odzysku.

2.2.4. Definicje do przeniesienia z ustawy o odpadach.

- 1) komunalne osady ściekowe;
- 2) odpady komunalne, wraz z zastrzeżeniem, że zmieszane odpady komunalne, o których mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów pozostają zmieszanyimi odpadami komunalnymi, nawet jeśli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczących ich właściwości.
- 3) odpady medyczne;
- 4) odpady obojętne;
- 5) odpady ulegające biodegradacji;
- 6) odpady weterynaryjne;

- 7) odpady z wypadków;
- 8) odzysk energii;
- 9) PCB i azbest;
- 10) recykling organiczny;
- 11) składowisko odpadów;
- 12) spalarnia odpadów;
- 13) stosowanie komunalnych osadów ściekowych (proponuje się doprecyzowanie tej definicji poprzez dodanie w niej celów stosowania komunalnych osadów ściekowych wskazanych w art. 43 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach);
- 14) tereny niekorzystnie przekształcone;
- 15) termiczne przekształcanie odpadów;
- 16) współspalarnia odpadów;
- 17) wytwórca odpadów.

2.2.5. Wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy.

- (22) Wyłączeniami będą objęte substancje i materiały wymienione w art. 2 dyrektywy 2008/98/WE.
- (23) Zostanie wprowadzony przepis wskazujący, że przepisy ustawy o odpadach nie naruszają przepisów innych aktów normatywnych, dotyczących postępowania z odpadami (odpowiednik dotychczasowego art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach ze zmianami wynikającymi z nowelizacji ustawy – druk sejmowy nr 2002, uzupełniony o nowe ustawy, w tym ustawę o bateriach i akumulatorach, ustawę o odpadach wydobywczych, rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) Nr 1013/2008 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, oraz rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) Nr 1102/2008 z dnia 22.10.2008 r. w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszania rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej).

2.2.6. Katalog odpadów.

- (24) W zakresie klasyfikowania odpadów pozostawia się obecnie obowiązujące rozwiązania. Odpady klasyfikuje się zaliczając je do odpowiedniej grupy, podgrupy i rodzaju odpadów.
- (25) Minister właściwy do spraw środowiska, określi w drodze rozporządzenia katalog odpadów z podziałem na grupy, podgrupy i rodzaje, uwzględniający źródła powstawania odpadów, właściwości odpadów, w tym może uwzględniać wartości maksymalne stężeń substancji niebezpiecznych, wraz z listą odpadów niebezpiecznych (transpozycja art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/98/WE).

2.2.7. Zmiana statusu odpadu niebezpiecznego na odpad inny niż niebezpieczny.

- (26) Posiadacz odpadów może wykazać, że odpad wymieniony w katalogu odpadów jako niebezpieczny nie jest odpadem niebezpiecznym. Zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne nie można osiągnąć w wyniku rozcieńczania lub mieszania odpadu celem obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego od określającego niebezpieczny charakter odpadu (art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE).
- (27) Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia warunki, w których uznaje się, że odpady wymienione na liście odpadów niebezpiecznych nie

posiadają właściwości lub składników i właściwości powodujących, że odpady te stanowią odpady niebezpieczne, a także sposób ustalenia spełnienia tych warunków.

2.2.8. Uznanie przedmiotów lub substancji za produkty uboczne.

- (28) W ustawie zostaną określone kryteria uznawania przedmiotów lub substancji za produkty uboczne zgodnie z art. 5 dyrektywy 2008/98/WE.
- (29) Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się względami ochrony środowiska oraz przepisami prawa Unii Europejskiej, może określić w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania dla uznania przedmiotów lub substancji za produkty uboczne.
- (30) Warunkiem możliwości uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny będzie spełnienie warunków, o których mowa w rozporządzeniu.

2.2.9. Utrata statusu odpadu.

- (31) W ustawie zostaną określone kryteria i przypadki, w których odpad będzie mógł utracić status odpadu, zgodnie z art. 6 dyrektywy 2008/98/WE. Odpadami nie są produkty lub substancje, których posiadacz pozbywa się, a które mogą być zastosowane w celu, do którego zostały wytworzone, bez konieczności przeprowadzania żadnych dodatkowych operacji przywracających cechy użytkowe lub postanowień określających, co oznacza „pozbycie się” w kontekście definicji odpadów.
- (32) Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się względami ochrony środowiska oraz przepisami prawa Unii Europejskiej, może określić w drodze rozporządzenia
 - 1) rodzaje odpadów, które będą mogły utracić status odpadów;
 - 2) szczegółowe wymagania dla prowadzenia procesów odzysku, po przeprowadzeniu których odpady będą mogły utracić status odpadów;
 - 3) przypadki i terminy, po upływie których status odpadu zostanie przywrócony.
- (33) Warunkiem możliwości zniesienia statusu odpadu będzie spełnienie warunków, o których mowa w rozporządzeniu.

2.3. Wymagania dotyczące gospodarki odpadami.

2.3.1. Wymagania ogólne dotyczące gospodarowania odpadami.

- (34) Gospodarowanie odpadami ma być prowadzone bez szkody dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności:
 - 1) bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
 - 2) bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy; oraz
 - 3) bez niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu (transpozycja art. 13 dyrektywy 2008/98/WE).
- (35) Ministrowie właściwi do spraw: gospodarki, budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, gospodarki morskiej, łączności, transportu, zdrowia, rolnictwa, spraw wewnętrznych oraz Minister Obrony Narodowej, każdy w zakresie swoich kompetencji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska mogą określić, w drodze rozporządzeń, szczegółowy sposób postępowania z niektórymi rodzajami odpadów, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami.

- (36) W ustawie zostanie zawarte upoważnienie dla ministra właściwego ds. środowiska do opracowania Strategii zapobiegania powstawaniu odpadów.

2.3.2. Hierarchia sposobów postępowania z odpadami.

- (37) Na mocy przepisów ustawy wprowadzona zostanie hierarchia sposobów postępowania z odpadami zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE. Zostanie uwzględniony proces „przygotowania do ponownego użycia”, który nie znalazł się w ustawie o odpadach.

2.3.3. Zasada bliskości.

- (38) Zostanie przeniesiona zasada bliskości, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, z uwzględnieniem projektowanych zamian (druk sejmowy 2002), w odniesieniu do operacji unieszkodliwiania i operacji odzysku odpadów komunalnych.

2.3.4. Zasada zanieczyszczający płaci.

- (39) Koszty gospodarowania odpadami muszą być ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzednich posiadaczy odpadów. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi producent produktu lub podmiot wprowadzający produkt na terytorium kraju (transpozycja art. 14 dyrektywy 2008/98/WE).

2.3.5. Zbieranie odpadów i transport.

- (39) Odpady powinny być zbierane w sposób selektywny.
- (40) Podmiot prowadzący działalność w zakresie odbierania odpadów jest obowiązany do selektywnego odbierania wszystkich odpadów zgromadzonych selektywnie w celu ułatwienia ponownego użycia odpadów, dokonania procesów unieszkodliwiania i odzysku, w tym recyklingu.
- (41) Zakazuje się zbierania:
- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych;
 - 2) komunalnych osadów ściekowych;
 - 3) zakaźnych odpadów medycznych;
 - 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
 - 5) odpadów z unieszkodliwiania metodami innymi niż termiczne przekształcanie odpadów, zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
- poza miejscami ich wytwarzania.
- (42) Jeżeli ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, zbieranie tych odpadów jest konieczne, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zbierania może zezwolić, w drodze decyzji, na zbieranie tych odpadów. Zezwolenie może być wydane na okres nie dłuższy niż 1 rok. W tym przypadku art. 28 ust. 2 ustawy o odpadach stosuje się odpowiednio.
- (43) Minister właściwy do spraw środowiska może określić wymagania w zakresie zbierania i transportu odpadów kierując się właściwościami odpadów, wpływem na środowisko, bezpieczeństwem i zdrowiem ludzi.

- (44) Transport odpadów musi spełniać wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi. Transport odpadów niebezpiecznych odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach.

2.3.6. Magazynowanie odpadów.

- (45) Magazynowanie odpadów może odbywać się wyłącznie na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny.
- (46) Miejsce magazynowania odpadów nie wymaga wyznaczenia w trybie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.
- (47) Odpady przeznaczone do odzysku lub unieszkodliwiania, z wyjątkiem składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat. Okres magazynowania odpadów, liczony jest łącznie dla wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.
- (48) Odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku. Okres magazynowania odpadów, liczony jest łącznie dla wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.
- (49) Określenie miejsca i sposobu magazynowania odpadów następuje w:
- 1) pozwoleniu zintegrowanym i pozwoleniu na wytworzenie odpadów, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska;
 - 2) zezwoleniu na przetwarzanie odpadów;
 - 3) zezwoleniu na zbieranie odpadów.
- (50) Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów oraz wymaganiami ochrony środowiska, zdrowia i życia ludzi oraz ograniczeniem uciążliwości magazynowanych odpadów, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą być spełnione podczas magazynowania odpadów.
- (51) Za magazynowanie odpadów niezgodne z prawem nalicza się opłatę jak w przypadku składowania odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym.

2.3.7. Przekazywanie odpadów i przenoszenie odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami.

- (52) Proponuje się pozostawienie dotychczasowych zasad dotyczących przekazywania odpadów i przenoszenia odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami zawartych w ustawie o odpadach z uwzględnieniem nowelizacji (druk sejmowy nr 2002), ze zmianami będącymi konsekwencją pozostałych zmian w projekcie ustawy o odpadach:
- 1) wytwórca odpadów jest obowiązany do przetworzenia odpadów lub przekazania ich w tym celu innemu posiadaczowi odpadów;
 - 2) wytwórca odpadów może je samodzielnie przetwarzać, jeżeli ma zezwolenie na przetwarzanie (odzysk lub unieszkodliwianie), chyba że jest zwolniony z tego obowiązku;
 - 3) osoby fizyczne i jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi tylko odpady określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska i na warunkach określonych w tym rozporządzeniu. Rozporządzenie może określić – dla niektórych rodzajów odpadów - warunki magazynowania odpadów przeznaczonych do wykorzystania na własne potrzeby oraz dopuszczalne ilości, którą te podmioty mogą przyjąć i magazynować w ciągu roku lub zasady określania tej ilości;

- 4) posiadacz odpadów może je przekazywać wyłącznie podmiotom, które uzyskały zezwolenie właściwego organu na prowadzenie przetwarzania odpadów lub decyzje równorzędne (np. koncesję na składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, pozwolenie na wytwarzanie odpadów obejmujące przetwarzanie, pozwolenie zintegrowane, zezwolenie na zbieranie odpadów), chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania zezwolenia;
- 5) posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami tylko odpady określone w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 3;
- 6) jeżeli posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który ma zezwolenie właściwego organu na przetwarzanie odpadów lub ww. decyzje równorzędne odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przenosi się na tego następnego posiadacza odpadów;
- 7) prowadzący działalność w zakresie transportu odpadów nie może przyjmować odpadów do ich przetwarzania i nie przejmuje odpowiedzialności za poddanie ich temu procesowi, wykonuje tylko usługę transportową. Zlecający usługę transportu odpadów jest obowiązany wskazać prowadzącemu działalność w zakresie transportu odpadów miejsce przeznaczenia odpadów oraz posiadacza odpadów, do którego należy dostarczyć te odpady;
- 8) sprzedawca odpadów i pośrednik w obrocie odpadami przejmują odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami, jeżeli są posiadaczami tych odpadów, na zasadach wskazanych w pkt 6;
- 9) prowadzący działalność w zakresie transportu odpadów jest obowiązany dostarczyć te odpady do posiadacza odpadów, który został mu wskazany przez zlecającego usługę;
- 10) prowadzący działalność w zakresie transportu odpadów komunalnych jest obowiązany dostarczyć je do miejsca odzysku lub miejsca unieszkodliwiania wskazanych w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

2.3.8. Zakaz odzysku i unieszkodliwiania poza instalacjami i urządzeniami.

- (53) Proponuje się pozostawienie rozwiązań przyjętych w art. 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach z uwzględnieniem projektowanych zmian (druk sejmowy 2002) oraz zmian będących konsekwencją pozostałych zmian w projekcie ustawy o odpadach.

2.4. Plany gospodarki odpadami.

- (54) Plany gospodarki odpadami obejmujące zagadnienia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów będą stanowiły odrębne dokumenty planistyczno - strategiczne w zakresie planowania i wykonywania krajowej polityki gospodarki odpadami na 6 lat z perspektywą planowania na kolejne 6 lat. Plany nie będą częścią programów ochrony środowiska, ale będą zgodne z Polityką ekologiczną państwa. Plany będą aktualizowane nie rzadziej niż co 6 lat.
- (55) Plany gospodarki odpadami opracowywane będą na szczeblu:
 - 1) krajowym - przez ministra właściwego do spraw środowiska i uchwalane przez Radę Ministrów;

- 2) wojewódzkim - przez zarząd województwa i uchwalane przez sejmik województwa.
- (56) Dla projektów planów sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko zgodnie z odrębnymi przepisami.
- (57) Projekt planu krajowego podlega konsultacjom społecznym i uzgodnieniom międzyresortowym. Wojewódzkie plany gospodarki odpadami uzgadniane są z organami wykonawczymi związków gmin oraz gmin niebędących członkami związków międzygminnych z obszaru województwa, a także dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej w zakresie związanym z ochroną wód (termin uzgadniania 2 miesiące). Po uzgodnieniu planu na szczeblu regionalnym, zarząd województwa zobowiązany jest uzyskać akceptację ministra właściwego do spraw środowiska (termin uzgadniania - 2 miesiące).
- (58) Zakres planów będzie obejmował w szczególności wymagania wynikające z artykułu 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, w tym w szczególności cele w zakresie zmniejszenia ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, o których mowa w art. 5 dyrektywy 1999/31/WE oraz kwestie specyficzne dla kraju wynikające z uwarunkowań krajowych, regionalnych oraz lokalnych, a także przedsięwzięcia priorytetowe dla kraju, a ponadto kwestie związane z transgranicznym przemieszczaniem odpadów.
- (59) Wojewódzkie plany gospodarki odpadami są publikowane w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Województwa.
- (60) Plany gospodarki odpadami są publikowane w Monitorze Polskim.
- (61) Plan wojewódzki w części dotyczącej:
- 1) celów ilościowych i jakościowych w zakresie gospodarki odpadami, w tym dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów, z podaniem terminów ich osiągnięcia;
 - 2) planu zamykania instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska, których modernizacja nie jest możliwa z przyczyn technicznych lub jest nieuzasadniona z przyczyn ekonomicznych,
 - 3) pożądanых, planowanych miejsc regionalnych lokalizacji instalacji do zagospodarowania odpadów,
 - 4) podziału na regiony gospodarki odpadami komunalnymi.
- jest aktem prawa miejscowego.
- (62) Z realizacji planów gospodarki odpadami są sporządzane sprawozdania. Sprawozdanie z krajowego planu gospodarki odpadami przygotowuje minister właściwy do spraw środowiska w terminie 18 miesięcy po upływie okresu sprawozdawczego i przedkłada Radzie Ministrów. Zarząd województwa przedkłada sprawozdanie sejmikowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 12 miesięcy po upływie okresu sprawozdawczego. Okres sprawozdawczy obejmuje 3 lata kalendarzowe według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy.
- (63) Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, sposób i formę sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu przygotowania planów gospodarki odpadami oraz sprawozdań z ich realizacji i zapewnienia ich spójności.

2.5. Zadania i kompetencje organów administracji publicznej.

- (64) Kompetencje organów właściwych do wydawania decyzji administracyjnych określa ustawa – Prawo ochrony środowiska (art. 378).
- (65) W zakresie prowadzenia rejestru właściwy jest marszałek województwa.

- (66) Właściwość miejscową organu ustala się odpowiednio według miejsca zbierania, przetwarzania odpadów lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie transportu odpadów, sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.
- (67) Określenie kompetencji wójta, burmistrza lub prezydenta miasta do wydawania z urzędu decyzji zawierającej nakaz usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania (dotychczasowy art. 34 w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach).
- (68) Kompetencje WIOŚ i marszałka w zakresie wstrzymywania działalności i przywracania działalności na zasadach określonych w ustawie o odpadach, z uwzględnieniem nowelizacji (druk sejmowy 2002).
- (69) Przenosi się zadania samorządu terytorialnego w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi z art. 16 a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

2.6. Decyzje w zakresie gospodarki odpadami.

- (70) W zakresie nie objętym ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (pozwolenie na wytwarzanie, pozwolenie zintegrowane), rezygnuje się ze składania informacji o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami. W miejsce tych rozwiązań wprowadza się decyzje określające rodzaje wytwarzanych odpadów, ale nie określające ich ilości. Decyzje takie wydawane będą dla wytwórców odpadów niebezpiecznych powyżej 100 kg rocznie i dla wytwórców odpadów innych niż niebezpieczne, powyżej 5000 kg rocznie. Ewentualna ocena ilości odpadów, wytwarzanych przez podmioty objęte ww. decyzjami, nie nastąpi na podstawie treści tych decyzji, ale na podstawie ewidencji. Do ww. ustawy przenosi się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach w zakresie pozwoleń na wytwarzanie odpadów, w tym decyzji o charakterze łącznym, o których mowa w art. 31 ustawy o odpadach.
- (71) Zezwoleniami będą objęci przedsiębiorcy zbierający odpady oraz dokonujący odzysku lub unieszkodliwiania odpadów (zezwolenie na przetwarzanie odpadów).
- (72) Z uwzględnieniem założeń zawartych w niniejszym rozdziale, zachowuje się dotychczasowe zasady wydawania zezwoleń na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, wynikające z art. 26 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. Przenosi się wymagania dotyczące zezwoleń dotyczących przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych (nowelizacja ustawy o odpadach, druk sejmowy nr 2002).
- (73) Pozostawia się dotychczasowe rozwiązania dotyczące wymagań dla wniosków i zezwoleń na przetwarzanie odpadów (z uwzględnieniem zmian zawartych w nowelizacji ustawy o odpadach, druk sejmowy nr 2002) z modyfikacjami wynikającymi z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE.
- (74) Z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz z obowiązku uzyskania wpisu do rejestru zwalnia się osoby fizyczne i jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami oraz osoby władające nieruchomością, na której są wykorzystywane komunalne osady ściekowe na dotychczasowych zasadach wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, a także podmioty zobowiązane do uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

2.7. Rejestr.

- (75) Prowadzi się rejestr podmiotów wprowadzających opakowania i produkty (baterie, akumulatory, sprzęt elektryczny i elektroniczny, pojazdy wycofane z eksploatacji) i gospodarujących odpadami. Numer rejestrowy wskazuje na rodzaj prowadzonej działalności przez dany podmiot. Rejestr stanowi integralną część bazy danych.
- (76) Administratorem rejestru jest Minister Środowiska.

- (77) Wpis do rejestru będzie obowiązywać:
- 1) z zakresu sprzętu elektrycznego i elektronicznego:
 - a) wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny;
 - b) zbierającego zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny;
 - c) prowadzącego zakłady przetwarzania;
 - d) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
 - e) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
 - f) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
 - 2) z zakresu baterii i akumulatorów:
 - a) wprowadzającego baterie lub akumulatory;
 - b) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
 - 3) z zakresu pojazdów wycofanych z eksploatacji:
 - a) prowadzącego stację demontażu;
 - b) prowadzącego punkty zbierania pojazdów;
 - c) wprowadzającego pojazdy na rynek;
 - 4) z zakresu opakowań:
 - a) wprowadzającego produkty w opakowaniach;
 - b) prowadzącego procesy odzysku;
 - c) prowadzącego recyklingu odpadów opakowaniowych;
 - d) organizacji odzysku opakowań;
 - e) wywożącego odpady opakowaniowe do odzysku i recyklingu za granicę, jeżeli zamierzają wystawiać dokumenty EDPR i EDPO;
 - 5) z zakresu opon i olejów:
 - a) wprowadzającego opony;
 - b) wprowadzającego oleje;
 - 6) posiadacza odpadów gospodarujących odpadami;
 - 7) sprzedawcę odpadów i pośrednika w gospodarowaniu odpadami.
- (78) Zwolnienia z obowiązku wpisu do rejestru w odpowiednim zakresie:
- 1) posiadacze objęci obowiązkiem uzyskania zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów;
 - 2) podmioty zobowiązane do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowanego lub decyzję zezwalającą na wytwarzanie odpadów;
 - 3) osoby fizyczne, jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami wykorzystujące odpady na potrzeby własne;
 - 4) władający nieruchomościami na których stosowane są komunalne osady ściekowe zwolnieni z uzyskania zezwolenia;
 - 5) podmioty nieprofesjonalnie zbierające odpady np. szkoły czy sklepy zbierające baterie (*a contrario* art. 26 lit. a dyrektywy 2008/98/WE);
- z wyjątkiem podmiotów wskazanych w pkt 77.
- (79) Wpis do rejestru dokonywany jest na wniosek podmiotu.
- (80) Podmiot nie może prowadzić działalności objętej obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru bez uzyskania tego wpisu.
- (81) Wniosek o wpis do rejestru będzie w szczególności zawierał firmę podmiotu, adres, NIP, REGON oraz informacje o prowadzonej działalności podlegającej wpisowi do rejestru.
- (82) Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć:
- 1) dowód uiszczenia opłaty rejestrowej;
 - 2) w przypadku wprowadzającego sprzęt:
 - a) uwierzytelnioną kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej;
 - b) uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o ile została zawarta;
 - c) dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego;
 - 3) w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego - zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału

- zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału;
- 4) w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach, prowadzącego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, organizacji odzysku - uwierzytelnioną przez przedsiębiorcę kopię dowodu wniesienia opłaty rejestrowej oraz odpowiednie oświadczenie o spełnieniu wymagań niezbędnych do wpisu do rejestru lub oświadczenie o braku okoliczności skutkujących wykreśleniem z rejestru oraz oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, potwierdzające, że dane zawarte w tych wnioskach są zgodne ze stanem faktycznym;
- 5) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory - uwierzytelnioną kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej.
- (83) Wniosek o wpis do rejestru składa się do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, natomiast przedsiębiorstwa zagraniczne składają wniosek poprzez przedstawicieli do marszałka właściwego ze względu na siedzibę lub w przypadku braku przedstawiciela lub siedziby do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego.
- (84) Przyjęty przez marszałka wniosek jest weryfikowany i dane są wprowadzane do rejestru podmiotów wprowadzających opakowania i produkty i gospodarujących odpadami.
- (85) Po zweryfikowaniu i wprowadzeniu danych do rejestru przez marszałka nadawany jest numer rejestrowy. Zawiadomienie o nadanym numerze rejestrowym zostanie bezpośrednio przesłane do podmiotu składającego wniosek.
- (86) W przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu do rejestru.
- (87) Do wniosku o wpis do rejestru oraz do wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się art. 64 Kpa.
- (88) Skreślenie z rejestru może nastąpić na wniosek (bez decyzji) lub z urzędu w drodze decyzji marszałka województwa w przypadku:
- 1) nieuiszczenia przez wprowadzającego sprzęt opłaty rocznej;
 - 2) cofnięcia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami;
 - 3) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy;
 - 4) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej;
 - 5) w przypadkach określonych w przepisach odrębnych.
- (89) Marszałek odmawia wpisu do rejestru w przypadku gdy:
- 1) przedsiębiorca nie uiszczył opłaty rejestrowej;
 - 2) w przypadkach określonych w przepisach odrębnych.
- (90) Podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach i produkty, o których mowa w pkt 76 zobowiązany jest do posługiwania się numerem rejestrowym na dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności w zakresie wprowadzania na rynek produktów.
- (91) Za wpis do rejestru podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach i produkty obowiązane są do uiszczenia opłaty rejestrowej, a w następnych latach opłaty rocznej.
- (92) Wysokość opłat, o których mowa w pkt 91 wynosi od 50 do 2000 zł. zależnie od rodzaju prowadzonej działalności przez dany podmiot wprowadzający produkty i produkty w opakowaniach.
- (93) Jeżeli dany podmiot prowadzi kilka rodzajów działalności (np. wprowadza kilka produktów) obowiązany jest do uiszczenia jednej opłaty rejestrowej (najwyższej).
- (94) Z opłaty rejestrowej zwolnione są podmioty, które posiadają już wpis do dotychczasowych rejestrów.
- (95) Opłata rejestrowa i opłata roczna wpłacana jest na odrębny rachunek administratora.

- (96) Wpływy z opłat rejestrowych i rocznych przeznaczane są na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru i bazy danych o produktach wprowadzanych na rynek i gospodarce odpadami.
- (97) Administrator rejestru:
- 1) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane wpisane do rejestru;
 - 2) zapewnia bezpieczeństwo danych wpisanych do rejestru oraz dokumentów, które otrzymał w związku z prowadzeniem rejestru.
- (98) Dane zawarte w rejestrze są udostępniane w siedzibie administratora oraz na stronie internetowej administratora, z wyłączeniem danych o:
- 1) zdolnościach przetwórczych zakładu przetwarzania oraz instalacji służących do recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku;
 - 2) warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
 - 3) zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.).
- (99) W ustawie zawarte zostanie upoważnienie dla ministra właściwego ds. środowiska do wydania rozporządzenia w sprawie rejestru określającego:
- 1) wysokości stawek opłat za wpis do rejestru oraz stawek opłat rocznych;
 - 2) wzory wniosków o wpis do rejestru oraz wniosków o zmianę wpisu do rejestru i wykreślenia z rejestru, sposób przekazywania wniosków oraz szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku;
 - 3) sposób prowadzenia rejestru oraz nadawania numerów rejestrowych.

2.8. Ewidencja odpadów.

- (100) W zakresie ewidencji odpadów pozostają rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach z uwzględnieniem zmian zawartych w ustawie nowelizującej (druk sejmowy nr 2002).
- (101) Posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów.
- (102) Ewidencja odpadów obejmuje następujące dokumenty:
- 1) karta przekazania odpadu;
 - 2) karta ewidencji odpadu;
 - 3) karta ewidencji komunalnych osadów ściekowych;
 - 4) karta ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
 - 5) karta ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - 6) podstawowa charakterystyka odpadów;
 - 7) wyniki testów zgodności.
- (103) Posiadacz odpadów odpowiedzialny za gospodarowanie odpadami przekazujący odpady do składowania jest zobowiązany do sporządzenia i przekazania zarządzającemu składowiskiem podstawowej charakterystyki odpadów i wyników testów zgodności.
- (104) W ustawie zamieszczone zostanie upoważnienie dla ministra właściwego ds. środowiska do wydania rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów.

2.9. Sprawozdawczość.

- (105) W ustawie zostaną określone podmioty obowiązane do składania sprawozdań jak również terminy ich składania oraz sposób ich przekazywania do marszałka województwa. Proponuje się wyznaczyć termin składania rocznych sprawozdań na dzień 15 marca. Terminy składania pozostałych sprawozdań zostaną przeniesione

z ustaw o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zużytych bateriach i akumulatorach, o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i depozytowej, o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Podmioty zobowiązane do składania sprawozdań:

- 1) wprowadzający:
 - a) opakowania;
 - b) produkty w opakowaniach;
 - c) sprzęt elektryczny i elektroniczny;
 - d) baterie i akumulatory;
 - e) pojazdy;
 - f) opony;
 - g) oleje;
 - 2) wywożący opakowania za granicę;
 - 3) wytwórca odpadów;
 - 4) prowadzący działalność w zakresie gospodarowania odpadami:
 - a) gmina w zakresie odpadów komunalnych;
 - b) zbierający zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory;
 - c) zakłady przetwarzania w rozumieniu ustawy o zużyтым sprzęcie, zużytych bateriach i akumulatorach, stacje demontażu w rozumieniu ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - d) prowadzący przetwarzanie.
- (106) W drodze rozporządzenia określone zostaną wzory sprawozdań dla podmiotów zróżnicowane w zależności od prowadzonej przez nich działalności, obejmujące:
- 1) sprawozdania o produktach, opakowaniach i gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi;
 - 2) roczne sprawozdanie o gospodarowaniu odpadami.
- (107) Organem przyjmującym i weryfikującym sprawozdania będzie marszałek województwa.
- (108) W przypadkach określonych przepisami odrębnymi sprawozdania mogą być dodatkowo weryfikowane przez GIOŚ.
- (109) Zweryfikowane dane umieszczane są w bazie danych.
- (110) Sprawozdania będą zawierały dane podmiotu obowiązującego do składania sprawozdania.
- (111) W pozostałym zakresie do rocznego sprawozdania o gospodarowaniu odpadami stosuje się rozwiązania dotyczące zbiorczych zestawień danych przyjętych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach z uwzględnieniem zmian wynikających z nowelizacji (druk sejmowy nr 2002).
- (112) W ustawie zostanie zawarte upoważnienie dla ministra właściwego ds. środowiska do wydania rozporządzenia w sprawie:
- 1) wzorów rocznych sprawozdań o gospodarowaniu odpadami;
 - 2) wzorów sprawozdań o produktach, opakowaniach i gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi;
 - 3) sposób ich przekazywania.

2.10. Baza danych o produktach wprowadzanych na rynek i gospodarce odpadami.

- (113) Administratorem bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami (BDO) jest Minister Środowiska.
- (114) BDO będzie zawierała informacje o produktach i opakowaniach wprowadzanych na rynek oraz gospodarce odpadami.

- (115) BDO będzie gromadziła dane z baz danych dotychczas prowadzonych przez Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.
- (116) Baza danych będzie zawierała następujące informacje:
- 1) o produktach wprowadzanych na rynek, o odpadach z nich powstających oraz uzyskiwanych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu;
 - 2) dane o ilościach i rodzajach wytwarzanych i ich wytwórcach;
 - 3) dane o ilości odpadów poddanych przetwarzaniu i zastosowanych procesach przetwarzania;
 - 4) wykazy decyzji administracyjnych z zakresu gospodarki odpadami z uwzględnieniem pozwolenia na wytwarzanie i pozwolenia zintegrowanego, wraz z podstawowymi informacjami oraz skanami tych decyzji;
 - 5) informacje dotyczące transgranicznego przemieszczania odpadów, w tym odpadów opakowaniowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, baterii i akumulatorów;
 - 6) informacje o przepływie środków finansowych z opłat produktowych, recyklingowych, depozytowych oraz opłat za korzystanie ze środowiska;
 - 7) wykaz podmiotów, w stosunku do których nałożono opłaty i opłaty karne za składowanie odpadów;
 - 8) wykaz funkcjonujących składowisk odpadów, wykaz zamkniętych składowisk odpadów w trakcie monitoringu, wykaz zamkniętych składowisk odpadów, dla których został zakończony monitoring, z zaznaczeniem współrzędnych położenia oraz rodzaju składowanych odpadów;
 - 9) wykaz poszczególnych rodzajów instalacji do zagospodarowania odpadów wraz z podaniem ich położenia, mocy przerobowych i rodzaju stosowanej technologii oraz informacje nt. poszczególnych decyzji administracyjnych;
 - 10) wykaz prowadzących działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych wraz z informacjami o ilości odebranych odpadów komunalnych (z podziałem na odebrane selektywnie i zmieszane).
- (117) BDO może zawierać również dane niezbędne do realizacji zobowiązań wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2150/2002 w sprawie statystyk odpadów.
- (118) Należy nałożyć na organy obowiązek wprowadzania danych niezbędnych do prowadzenia bazy danych będących w ich posiadaniu.
- (119) Dostęp do BDO posiadać będą administrator, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska, wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska oraz marszałkowie województw.
- (120) Dostęp do BDO dla użytkowników bazy wskazanych w pkt 119 będzie zróżnicowany i zostanie określony na poziomie rozporządzenia.
- (121) W ustawie zostanie zawarte upoważnienie dla ministra właściwego ds. środowiska do wydania rozporządzenia określającego sposób prowadzenia BDO, niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania oraz zakres uprawnień dla poszczególnych użytkowników bazy.

2.11. Szczególne zasady gospodarowania niektórymi rodzajami odpadów.

2.11.1. PCB.

- (122) Przenosi się przepisy dotyczące gospodarowania PCB zgodne z art. 38 ustawy o odpadach.

2.11.2. Oleje odpadowe.

- (123) Przenosi się przepisy art. 21 dyrektywy 2008/98/WE. Rozważa się utrzymanie priorytetu regeneracji olejów.

2.11.3. Odpady medyczne i weterynaryjne.

- (124) Kontynuując dotychczasową politykę gospodarowania odpadami medycznymi i weterynaryjnymi wprowadza się:
- 1) zakaz poddawania odzyskowi określonych rodzajów odpadów medycznych i weterynaryjnych;
 - 2) zakaz unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych przez ich współspalanie;
 - 3) obowiązek dla posiadacza odpadów medycznych lub odpadów weterynaryjnych prowadzącego unieszkodliwianie tych odpadów, prowadzenia tych procesów oraz ich monitoringu, zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska; wymagania te powinny być określone przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia.
- (125) Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia rodzaje odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, których odzysk jest zakazany, kierując się zagrożeniami stwarzanymi przez te odpady.
- (126) Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, nieposiadających właściwości zakaźnych;
 - 2) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
 - 3) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych;
 - 4) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym: temperaturę, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
 - 5) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesów, o których mowa w pkt 3 i 4, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.

Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw zdrowia będzie kierował się:

- 1) potrzebą zapobiegania zagrożeniom stwarzanym przez odpady medyczne i odpady weterynaryjne;
- 2) koniecznością zapewnienia skuteczności unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym metodami innymi niż termiczne;
- 3) koniecznością zapewniania prawidłowego monitoringu prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
- 4) koniecznością pozbawienia właściwości zakaźnych każdej partii zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.

2.11.4. Komunalne osady ściekowe.

- (127) W zakresie stosowania komunalnych osadów ściekowych pozostawia się rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach ze zmianami zawartymi w ustawie nowelizującej (druk sejmowy nr 2002), z doprecyzowaniem określenia obszarów objętych zakazem stosowania. Przepisy te transponują wymagania dyrektywy 86/278/EWG i dyrektywy 91/271/EWG.
- (128) Ustanawia się zakazy stosowania komunalnych osadów ściekowych: na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody, na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) nie stanowi inaczej, w pasie gruntu o szerokości 50 m bezpośrednio przylegającego do brzegów jezior i cieków, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, czasowo podtopionych i bagiennych, na terenach czasowo zamrzniętych i pokrytych śniegiem, na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu, na gruntach rolnych o spadku przekraczającym 10 %, na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, nie stanowi inaczej, na terenach objętych pozostałymi formami ochrony przyrody niewymienionymi w pkt 1, jeżeli osady ściekowe zostały wytworzone poza tymi terenami, na terenach położonych w odległości mniejszej niż 100 m od ujęcia wody, domu mieszkalnego lub zakładu produkcji żywności, na gruntach, na których rosną rośliny sadownicze i warzywa, z wyjątkiem drzew owocowych, na gruntach przeznaczonych pod uprawę roślin jagodowych i warzyw, których części jadalne bezpośrednio stykają się z ziemią i są spożywane w stanie surowym - w ciągu 18 miesięcy poprzedzających zbiory i w czasie zbiorów, na gruntach wykorzystywanych na pastwiska i łąki, na gruntach wykorzystywanych do upraw pod osłonami.
- (129) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, kierując się zasadami ochrony środowiska oraz ochrony gruntów rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki które muszą być spełnione przy wykorzystywaniu komunalnych osadów ściekowych, w tym dawki tych osadów, które można stosować na gruntach, a także zakres, częstotliwość i metody referencyjne badań komunalnych osadów ściekowych i gruntów, na których osady te mają być stosowane.

2.11.5. Odpady pochodzące z produkcji dwutlenku tytanu.

- (130) Przeniesione zostaną przepisy w zakresie odpadów pochodzących z produkcji dwutlenku tytanu z ustawy o odpadach.

2.11.6. Odpady z wypadków.

- (131) Pozostawione zostaną przepisy dotychczasowe z usprawnieniem systemu finansowania.

2.11.7. Odpady ulegające biodegradacji.

- (132) Obowiązek selektywnego zbierania w celu uniknięcia składowania (zgodnie z celami określonymi w dyrektywie Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.).

2.11.8. Bioodpady.

- (133) Zgodnie z art. 22 dyrektywy 2008/98/WE.

12.2 Szczególne wymagania dotyczące prowadzenia niektórych procesów przetwarzania odpadów.

2.12.1. Składowanie odpadów.

- (134) Podmiot uzyskujący odpowiednie decyzje administracyjne związane z prowadzeniem składowiska odpadów (np. pozwolenie zintegrowane, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, decyzja zatwierdzająca instrukcję prowadzenia składowiska odpadów) jest zarządzającym składowiskiem, i odpowiada za całokształt działalności składowiska odpadów oraz jest zobowiązany do realizacji wszystkich obowiązków wynikających z tych decyzji. Powyższe postanowienia oznaczają, że podmiot prowadzący instalację uzyskuje decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska.
- (135) Wyróżnia się następujące typy składowisk: składowisko odpadów niebezpiecznych, składowisko odpadów obojętnych, składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.
- (136) Składowanie odpadów na składowiskach podziemnych podlega przepisom ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze.
- (137) Wyznaczenie lokalizacji składowisk odpadów na określonych terenach wymaga zgody właściwych organów. Dotyczy to następujących terenów: w pobliżu lotnisk - wymagana zgoda organów administracji lotniczej, w pobliżu obiektów zabytkowych lub na terenie występowania istniejących stanowisk archeologicznych - wymagana zgoda wojewódzkiego konserwatora zabytków, w obszarze pasa nadbrzeżnego oraz morskich portów i przystani - wymagana zgoda dyrektora urzędu morskiego. Organ właściwy do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla składowiska odpadów może uzależnić wydanie tej decyzji od przedstawienia przez inwestora ekspertyzy co do możliwości odzysku lub unieszkodliwienia odpadów w inny sposób niż przez składowanie, a w przypadku gdy taka możliwość istnieje, odmawia wydania tej decyzji. Odmawia wydania decyzji także w przypadku braku zgody ww. organów w powyższych przypadkach.
- (138) Odpady przed umieszczeniem na składowisku odpadów powinny być poddane procesowi przekształcenia fizycznego, chemicznego lub biologicznego oraz segregacji, w celu ograniczenia zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub dla środowiska lub też ograniczenia ilości lub objętości składowanych odpadów. Obowiązek ten nie dotyczy odpadów obojętnych oraz odpadów, w stosunku do których proces przekształcenia fizycznego, chemicznego lub biologicznego nie spowoduje ograniczenia zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub dla środowiska ani ograniczenia ilości lub objętości składowanych odpadów.
- (139) Składowiska odpadów oraz prowadzenie składowisk odpadów powinny spełniać określone wymagania zapewniające skuteczną ochronę środowiska oraz zdrowia i życia ludzi. Wymagania te zostaną określone w rozporządzeniu. Upoważnienie powinno brzmieć:

„Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się zależnościami między możliwością występowania zagrożeń dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska a lokalizacją i technicznymi parametrami składowiska odpadów oraz uwzględniając zjawiska przyrodnicze i uwarunkowania geologiczne, a także systemy kontroli, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji oraz zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów,*
- 2) zakres, czas, sposób oraz warunki prowadzenia monitoringu składowisk odpadów.”*

W sytuacji, gdy z przeglądu ekologicznego lub dokumentacji hydrogeologicznej wynika brak możliwości monitorowania wód powierzchniowych, podziemnych lub gazu składowiskowego, właściwy organ może określić odrębny zakres prowadzenia monitoringu danego składowiska odpadów, odstępując od wymogów określonych w akcie wykonawczym wydanym przez ministra.

- (140) Na składowisku odpadów niebezpiecznych nie mogą być składowane odpady inne niż niebezpieczne. Stałe odpady niebezpieczne mogą być składowane na wydzielonych częściach składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Wydzielone części składowisk odpadów, powinny spełniać wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, określone dla składowisk odpadów niebezpiecznych. Na wydzielonych częściach składowisk, nie mogą być składowane odpady inne niż niebezpieczne.
- (141) Na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne mogą być składowane odpady:
 - 1) komunalne;
 - 2) inne niż odpady niebezpieczne i obojętne;
 - 3) stałe odpady niebezpieczne lub odpady powstałe w wyniku przekształcenia odpadów niebezpiecznych, spełniające kryteria dopuszczania tych odpadów do składowania na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, z tym, że nie mogą być składowane na kwaterach przeznaczonych dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które ulegają biodegradacji.
- (142) Na składowiskach odpadów obojętnych mogą być składowane tylko odpady obojętne.
- (143) Odpady na składowisku odpadów powinny być składowane w sposób selektywny. Dopuszcza się składowanie określonych rodzajów odpadów w sposób nieselektywny (mieszanie), jeżeli w wyniku takiego składowania nie nastąpi zwiększenie negatywnego oddziaływania tych odpadów na środowisko. Rodzaje odpadów, które mogą być składowane w sposób nieselektywny zostaną określone w rozporządzeniu. Upoważnienie powinno brzmieć:

„Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, które mogą być składowane w sposób nieselektywny.”
- (144) Zakazuje się składowania następujących odpadów: występujących w postaci ciekłej, w tym odpadów zawierających wodę w ilości powyżej 95% masy całkowitej, z wyłączeniem szlamów, o właściwościach wybuchowych, żrących, utleniających, wysoce łatwopalnych lub łatwopalnych, zakaźnych medycznych i zakaźnych weterynaryjnych, powstających w wyniku prac naukowo-badawczych, rozwojowych lub działalności dydaktycznej, które nie są zidentyfikowane lub są nowe i których oddziaływanie na środowisko jest nieznane, opon i ich części, z wyłączeniem opon rowerowych i opon o średnicy zewnętrznej większej niż 1.400 mm, w śródlądowych wodach powierzchniowych i podziemnych, w polskich obszarach morskich, palnych selektywnie zebranych, ulegających biodegradacji selektywnie zebranych, w przypadkach określonych w przepisach odrębnych.
- (145) Dla każdego składowiska odpadów ustanawia się zabezpieczenie roszczeń. Do sposobu ustanowienia, zwrotu ustanowionego zabezpieczenia oraz orzeczenia o przeznaczeniu zabezpieczenia na usunięcie negatywnych skutków w środowisku

stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w szczególności art. 187 ust. 2-4 oraz art. 198 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

- (146) Cena za przyjęcie odpadów do składowania na składowisko odpadów powinna uwzględniać w szczególności koszty budowy, eksploatacji, zamknięcia, rekultywacji, monitorowania i nadzorowania składowiska odpadów. Zarządzający składowiskiem odpadów tworzy fundusz pieniężny, na którym gromadzone są środki pieniężne na działania związane z zamknięciem, rekultywacją, monitoringiem i nadzorem nad składowiskiem do zakończenia trwania fazy poeksploatacyjnej. Utworzenie funduszu może mieć formę odrębnego rachunku bankowego. Zarządzający składowiskiem odpadów podaje do publicznej wiadomości, w tym zamieszcza na stronie internetowej, udział w ogólnej cenie za przyjęcie odpadów do składowania, kosztów odprowadzanych na fundusz.
- (147) Do kierownika składowiska odpadów stosuje się przepisy dotyczące kwalifikacji w gospodarce odpadami.
- (148) Pozwolenie na budowę składowiska odpadów powinno dodatkowo zawierać wymagania dla składowisk odpadów zapewniające ochronę życia i zdrowia ludzi, ochronę środowiska oraz ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich. Wniosek o wydanie pozwolenia na budowę składowiska odpadów, w stosunku do wymagań zawartych w ustawie – Prawo budowlane, dodatkowo zawiera informacje dotyczące ochrony środowiska zgodne z wymienionymi w art. 52 ust. 1 obowiązującej ustawy o odpadach, z modyfikacją polegającą na objęciu zakresem pkt 7 wytycznych technicznego zamknięcia i kierunku rekultywacji. Pozwolenie na budowę, w stosunku do wymagań zawartych w ustawie – Prawo budowlane, dodatkowo zawiera wymagania dotyczące ochrony środowiska zgodne z wymienionymi w art. 52 ust. 3 obowiązującej ustawy o odpadach, z modyfikacją polegającą na objęciu zakresem pkt 12 wytycznych technicznego zamknięcia składowiska. Właściwy organ do wydania pozwolenia na budowę składowiska odpadów obowiązany jest uwzględnić w decyzji powyższe wymagania. Wydania pozwolenia na budowę składowiska odpadów organ właściwy odmawia, jeżeli budowa składowiska odpadów nie jest określona w wojewódzkim planie gospodarki odpadami.
- (149) Pozwolenie na użytkowanie składowiska odpadów może być wydane po przeprowadzeniu kontroli wybudowanego składowiska przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz po uzyskaniu zezwolenia na zezwolenia na przetwarzanie odpadów.
- (150) Dla składowisk odpadów wyróżnia się fazę przedeksploatacyjną, eksploatacyjną oraz poeksploatacyjną. Faza przedeksploatacyjną to okres do dnia uzyskania pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów, faza eksploatacyjna to okres od dnia uzyskania pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów do dnia zaprzestania składowania odpadów, wskazanego w decyzji o zamknięciu składowiska odpadów, natomiast faza poeksploatacyjna jest to okres 30 lat, licząc od dnia zamknięcia składowiska.
- (151) Zarządzający składowiskiem odpadów prowadzi składowisko zgodnie z zatwierdzoną instrukcją prowadzenia składowiska odpadów. Instrukcja obejmuje fazę eksploatacyjną oraz fazę poeksploatacyjną. Instrukcja zawiera informacje zgodne z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, a także:
- 1) określenie planu awaryjnego, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych z powodu emisji substancji ze składowiska odpadów;
 - 2) roczną i ogólną ilość odpadów dopuszczonych do składowania, docelową rzędną i pojemność składowiska odpadów;
 - 3) rodzaje odpadów wykorzystywanych na tym składowisku oraz sposób ich wykorzystania,
 - 4) inne działania prowadzone na składowisku odpadów;
 - 5) sposób technicznego zamknięcia składowiska odpadów i kierunek rekultywacji.

- (152) Do wniosku o zatwierdzenie instrukcji prowadzenia składowiska odpadów dołącza się: instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, potwierdzenie posiadania tytułu prawnego do całego terenu składowiska odpadów oraz dokumenty potwierdzające ustanowienie i formę zabezpieczenia roszczeń. Zatwierdzając instrukcję prowadzenia składowiska odpadów organ właściwy może określić dodatkowe wymagania związane ze specyfiką składowania odpadów. Organ właściwy odmawia zatwierdzenia instrukcji eksploatacji składowiska, jeżeli:
- 1) kierownik składowiska odpadów nie posiada świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami;
 - 2) instrukcja zawiera ustalenia sprzeczne z wymaganiami sanitarnymi, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowymi, a także wymaganiami ochrony środowiska;
 - 3) sposób prowadzenia jest sprzeczny z założeniami przyjętymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub o pozwoleniu na budowę;
 - 4) sposób prowadzenia mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska;
 - 5) zarządzający składowiskiem nie dysponuje tytułem prawnym do całego terenu, na którym zlokalizowane jest składowisko.
- (153) Wszelkie zmiany, w tym o charakterze organizacyjnym lub technicznym, na składowisku odpadów w fazie eksploatacyjnej, jak również w fazie poeksploatacyjnej wymagają wprowadzenia zmian w instrukcji prowadzenia składowiska odpadów. Wprowadzenie zmian w instrukcji wymaga zatwierdzenia przez organ właściwy. Organ właściwy odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia zmian w instrukcji w przypadku, gdy instrukcja zawiera ustalenia sprzeczne z wymaganiami sanitarnymi, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowymi, a także wymaganiami ochrony środowiska, lub sposób prowadzenia mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska.
- (154) Wprowadzony zostanie zakaz rozcieńczania lub sporządzania mieszanin odpadów ze sobą lub z innymi substancjami lub przedmiotami w celu spełnienia kryteriów dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów. Kryteria oraz procedury dopuszczania odpadów do składowania na składowisku danego typu zostaną określone w rozporządzeniu. Upoważnienie powinno brzmieć:
- „Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów oraz potrzebą zapewnienia właściwego postępowania z odpadami na składowisku odpadów, może określić w drodze rozporządzenia, kryteria oraz procedury dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku danego typu”.* Minister wydając rozporządzenie może dodatkowo wprowadzić podział składowisk innych niż niebezpieczne i obojętne na podtypy. Podział tych składowisk uzależnia się od zawartości substancji organicznych w przyjmowanych odpadach.
- (155) Na zarządzającym składowiskiem odpadów ciąży obowiązek, zgodnie z wymienionymi w art. 59 obowiązującej ustawy o odpadach, z tym, że w pkt 5 zezwolenie na składowanie odpadów niebezpiecznych na wydzielonej części innego składowiska odpadów należy zastąpić instrukcją prowadzenia składowiska odpadów.
- (156) Procedura w przypadku stwierdzenia zmian obserwowanych parametrów na składowisku odpadów, wskazujących na możliwość wystąpienia lub powstanie zagrożeń dla środowiska jest zgodna z wymienioną w art. 59 ust. 2-7 obowiązującej ustawy wraz z uwzględnieniem zmian wprowadzanych do tej procedury przepisem art. 1 pkt 40 ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Usunięcie przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska odbywa się na koszt zarządzającego składowiskiem odpadów. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów na okres dłuższy niż 1 rok skutkuje cofnięciem decyzji na unieszkodliwianie odpadów oraz decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów. W sytuacji, gdy stwierdzenie zmian obserwowanych parametrów na składowisku odpadów, wskazujących na możliwość wystąpienia lub

powstanie zagrożeń dla środowiska, nastąpiło podczas trwania fazy poeksploatacyjnej, w razie niedopełnienia przez zarządzającego składowiskiem odpadów obowiązków nałożonych decyzją określającą zakres i harmonogram działań niezbędnych do usunięcia przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

(157) Odpady składowane na składowiskach odpadów, a także na zwałowiskach odpadów, dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji lokalizacyjnych lub decyzji o pozwoleniu na budowę, mogą być z nich wydobyte. Wydobywanie odpadów wymaga zgody organu właściwego wydawanej w drodze decyzji. Do wniosku o wydanie zgody na wydobycie odpadów, dołącza się sporządzoną przez zainteresowanego wydobyciem odpadów ekspertyzę, która obejmuje: szacunkową ilość odpadów przewidzianych do wydobycia, techniczny sposób wydobywania odpadów, sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko, opis oddziaływania planowanego wydobycia odpadów na środowisko, opis technicznego zabezpieczenia miejsca po wydobyciu odpadów, a w przypadkach zamkniętych składowisk lub ich części – także opis działań rekultywacyjnych. W decyzji wyrażającej zgodę na wydobycie odpadów ze składowiska odpadów, należy uwzględnić: ilość odpadów dopuszczonych do wydobycia, techniczny sposób wydobywania odpadów, sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko, sposób technicznego zabezpieczenia miejsca po wydobyciu odpadów, a w przypadkach zamkniętych składowisk lub ich części – także działania rekultywacyjne. W przypadku składowisk odpadów wyrażenie zgody na wydobycie następuje w formie zmiany instrukcji prowadzenia składowiska odpadów. Powyższa procedura nie dotyczy składowisk odpadów, na których są składowane odpady komunalne lub odpady komunalne z innymi rodzajami odpadów.

(158) Zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części, wymaga zgody właściwego organu. Zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części wydaje się w drodze decyzji na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów. Przed wydaniem zgody na zamknięcie składowiska, przeprowadzana jest kontrola składowiska odpadów, na wniosek właściwego organu, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela tego organu. Przeprowadzenie tej kontroli nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia składowiska odpadów wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Wniosek o wydanie zgody na zamknięcie składowiska zawiera:

- 1) określenie technicznego sposobu zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów.

Zgoda na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części powinna określać:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, która stanowi datę zamknięcia składowiska;
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów.

Jeżeli techniczny sposób zamknięcia i działania związane z rekultywacją składowiska odpadów wymaga wprowadzenia zmian w instrukcji prowadzenia składowiska odpadów, wniosek o wyrażenie zgody na zamknięcie składowiska odpadów jest jednocześnie wnioskiem o zatwierdzenie instrukcji a zarządzający dołącza wówczas do wniosku instrukcję. Data zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, nie może być późniejsza niż 3 miesiące od dnia doręczenia decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.

- (159) Organ właściwy w określonych przypadkach zamyka składowisko z urzędu. Procedura zamykania składowisk odpadów z urzędu jest zgodna z procedurą zawartą w art. 1 pkt 37 ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 2002).
- (160) Dane dotyczące rozmieszczenia eksploatowanych i zamkniętych składowisk odpadów, w tym składowisk odpadów zawierających azbest lub wydzielonych części na terenie innych składowisk odpadów, przeznaczonych do wyłącznego składowania odpadów zawierających azbest, przechowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.
- (161) Podmiot zainteresowany przejęciem wszystkich warunków wynikających z decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów może złożyć wniosek o przeniesienie na niego praw i obowiązków wynikających z tej decyzji. Przeniesienie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów na rzecz innej osoby niż dotychczasowy zarządzający składowiskiem jest możliwe, jeżeli dotychczasowy zarządzający składowiskiem wyrazi zgodę na przeniesienie oraz osoba, na rzecz której ma być decyzja przeniesiona, wyrazi zgodę na przyjęcie wszystkich warunków zawartych w tej decyzji. Do wniosku o przeniesienie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów dołącza się oświadczenie o wyrażeniu zgody, złożone przez obie strony. Przeniesienie praw i obowiązków jest możliwe tylko wtedy, gdy podmiot zainteresowany przejęciem wszystkich warunków wynikających z decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów daje rękojmię prawidłowego wykonania tych obowiązków przez wykazanie posiadania odpowiednich kwalifikacji oraz środków technicznych i organizacyjnych gwarantujących prowadzenie składowiska zgodnego z tym zezwoleniem. Przeniesienie lub odmowa przeniesienia praw i obowiązków następuje w drodze decyzji. W decyzji przenoszącej prawa i obowiązki określa się obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń. Decyzja przenosząca prawa i obowiązki wywołuje skutki prawne po uzyskaniu tytułu prawnego do składowiska odpadów lub jego wydzielonej części; wygasa po upływie roku od dnia jej doręczenia, jeżeli wnioskodawca nie uzyskał tytułu prawnego do składowiska lub jego wydzielonej części. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Do sposobu ustanowienia, zwrotu ustanowionego zabezpieczenia oraz orzeczenia o przeznaczeniu zabezpieczenia na usunięcie negatywnych skutków w środowisku stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w szczególności art. 187 ust. 2-4 oraz art. 198 tej ustawy.

2.12.2. Termiczne przekształcanie odpadów.

- (162) Termiczne przekształcanie odpadów może być prowadzone wyłącznie w spalarniach odpadów lub we współspalarniach odpadów.
- (163) Spalarnie odpadów oraz współspalarnie odpadów spełniają określone wymagania dotyczące ich projektowania, budowania, wyposażenia i użytkowania, aby mogły zapewnić takie osiągnięcie poziomu termicznego przekształcania, przy którym ilość i szkodliwość dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska odpadów i innych emisji powstających wskutek termicznego przekształcania odpadów będzie jak najmniejsza.
- (164) Wymagań nie stosuje się do spalarni odpadów i współspalarni odpadów termicznie przekształcających wyłącznie odpady określone w art. 2 dyrektywy 2000/76/WE, z uwzględnieniem zwłok zwierzęcych w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.)
- (165) Wymagań dotyczących termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych określonych w niniejszym rozdziale nie stosuje się do odpadów niebezpiecznych określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/76/WE.

- (166) Kwalifikacja procesu termicznego przekształcania odpadów:
- 1) termiczne przekształcanie odpadów kwalifikuje się do procesu unieszkodliwienia D10, gdy spalane są odpady niebezpieczne oraz odpady komunalne - termicznie przekształcane w spalarniach i współspalarniach odpadów, których efektywność energetyczna jest mniejsza niż wartości określone w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE;
 - 2) termiczne przekształcanie odpadów kwalifikuje się do procesu odzysku R1, gdy spalane są odpady opakowaniowe, odpady, o których mowa w pkt 164 i 165, odpady inne niż odpady niebezpieczne, odpady komunalne termicznie przekształcanych w spalarniach lub współspalarniach odpadów, których efektywność energetyczna równa lub większa niż wartości określone w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE.
- (167) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się możliwościami technicznymi oraz ochroną środowiska, określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki techniczne kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych jako energii z odnawialnego źródła energii.
- (168) Zakres obowiązków zarządzającego spalarnią lub współspalarnią odpadów będzie obejmował przede wszystkim wymagania wynikające z art. 5 i 9 dyrektywy 2000/76/WE.
- (169) W przypadku wytwórców odpadów, którzy termicznie przekształcają wyłącznie własne odpady w miejscu ich powstania w instalacjach spełniających wymagania dla spalarni odpadów lub współspalarni odpadów, nie mają zastosowania przepisy art. 5 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE dotyczące przyjęcia odpadów niebezpiecznych do termicznego przekształcania.
- (170) Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów, oraz sposoby postępowania z odpadami powstałymi w wyniku termicznego przekształcania odpadów, a także kryteria dla uznawania termicznego przekształcania odpadów komunalnych za odzysk.
- (171) Minister właściwy do spraw środowiska, może określić w drodze rozporządzenia rodzaje odpadów i warunki, na jakich ww. odpady przywożone z zagranicy do instalacji termicznego przekształcania odpadów, klasyfikowanych jako instalacje odzysku, podlegałyby ograniczeniu.
- (172) W przypadku niedopełnienia przez zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów obowiązków wymienionych w niniejszym rozdziale, na wniosek zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów wojewódzki inspektor ochrony środowiska może ustalić termin usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, a w przypadku ich nieusunięcia wydać decyzję o wstrzymaniu działalności w zakresie termicznego przekształcania odpadów.
- (173) Zarządzający spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów może zatrudniać na stanowisku kierownika spalarni odpadów lub współspalarni odpadów wyłącznie osobę posiadającą świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami.

2.12.3. Kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami.

Kwalifikacje będą wymagane na dotychczasowych zasadach określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

2.13 Opłaty za składowanie odpadów oraz opłaty karne za składowanie odpadów.

2.13.1. Przepisy ogólne.

- (174) Opłata za składowanie odpadów, zwana „opłatą”, będzie ponoszona za umieszczenie odpadów na składowisku odpadów w jakimkolwiek celu zgodnie z wymaganiami przepisów o gospodarowaniu odpadami, natomiast opłata karna za składowanie odpadów, zwana „opłatą karną”, będzie ponoszona za składowanie odpadów niezgodnie z przepisami o gospodarowaniu odpadami.
- (175) Wysokość opłaty zależy od ilości i rodzaju składowanych odpadów, a opłaty karnej dodatkowo od czasu ich składowania.
- (176) Do ponoszenia opłat za składowanie odpadów obowiązany będzie zarządzający składowiskiem.
- (177) Do ponoszenia opłat karnych obowiązani będą posiadacze odpadów.
- (178) W sytuacji, gdy składowane lub magazynowane odpady ulegają zmieszaniu za podstawę opłaty lub opłaty karnej przyjmuje się rodzaj odpadu, za który jednostkowa stawka opłaty jest najwyższa, z tym że zasady tej nie stosuje się do tych rodzajów odpadów, które mogą być składowane w sposób nieselektywny.
- (179) Organem właściwym w sprawach opłat i opłat karnych będzie marszałek województwa.
- (180) Opłaty i opłaty karne należy wносить na rachunek urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce składowania odpadów.
- (181) Do ponoszenia opłat i opłat karnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.
- (182) Do ponoszenia opłaty karnej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, dotyczących terminu płatności należności, odroczenia terminu należności, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2.13.2. Opłata za składowanie odpadów.

- (183) Opłatę ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym składowanie odpadów miało miejsce.
- (184) Wysokość opłaty ustala się we własnym zakresie i wnosi na rachunek właściwego urzędu marszałkowskiego do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.
- (185) W przypadku gdy na składowisku odpadów są w danym roku kalendarzowym umieszczane i wydobywane odpady tego samego rodzaju - opłatę wnosi się do dnia 31 stycznia następnego roku. Podstawą do naliczenia opłaty jest różnica pomiędzy masą odpadów umieszczonych na składowisku a masą odpadów wydobytych ze składowiska – w ciągu roku kalendarzowego, a jeżeli różnica jest liczbą ujemną przyjmuje się wartość 0.
- (186) W terminie wniesienia opłaty posiadacz odpadów przedkłada marszałkowi województwa sprawozdanie o należnej opłacie. Wykaz ten przedkłada także organowi gminy właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.
- (187) Wzór sprawozdania określony zostanie w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. Upoważnienie powinno brzmieć:
”Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się ujednoczeniem przedstawiania danych, w drodze rozporządzenia, określi:
1) wzór wykazu zawierającego: informacje i dane o składowaniu odpadów, wysokości należnej opłaty, sposób przedstawiania tych informacji i danych, w szczególności wymaganie, aby wykaz zawierał zbiorcze zestawienie informacji o zakresie składowania odpadów oraz pouczenie, że zawarte w wykazie informacje

- o wysokości należnej opłaty stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;
- 2) formę wykazu, zawartość wykazu i wymagane techniki przedkładania wykazu.”.
- (188) W przypadku nieprzedłożenia wykazu marszałek województwa wymierza opłatę, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
- (189) W przypadku zamieszczenia w wykazie informacji lub danych nasuwających zastrzeżenia - marszałek województwa wymierza, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, opłatę w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy opłatą należną a wynikającą z wykazu.
- (190) Marszałek województwa dokonuje ustaleń własnych na podstawie pomiarów dokonywanych przez organy administracji, w tym wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub przez posiadacza obowiązane do poniesienia opłaty lub innych danych technicznych i technologicznych.
Kopię wydanej decyzji marszałek województwa umieszcza niezwłocznie w elektronicznej bazie danych.
- (191) Przepisy dotyczące ponoszenia opłaty stosuje się odpowiednio do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.
- (192) Górna stawka opłaty za składowanie wynosi 400 zł. za umieszczenie 1 Mg odpadów na składowisku.
- (193) Jednostkowe stawki opłaty za składowanie określone zostaną w rozporządzeniu. Upoważnienie powinno brzmieć:
„Rada Ministrów, kierując się uciążliwością odpadów dla środowiska oraz możliwościami technicznymi lub technologicznymi oraz ekologiczną lub ekonomiczną racjonalnością odzysku odpadów, określi w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłaty za składowanie odpadów zróżnicowane w zależności od: grupy, podgrupy lub rodzaju odpadów lub ich właściwości oraz od roku obowiązywania”.
- (194) Górna i jednostkowe stawki opłaty podlegają corocznej waloryzacji o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych.

2.13.3. Opłata karna za składowanie odpadów.

- (195) Opłata karna wynosi:
- 1) 0,05 jednostkowej stawki opłaty za składowanie za każdą dobę składowania w przypadku:
 - a) przekroczenia lub naruszenia warunków oraz sposobów składowania lub magazynowania określonych w wymaganych decyzjach administracyjnych;
 - b) składowania lub magazynowania odpadów bez uzyskania wymaganej decyzji administracyjnej;
 - 2) 0,7 jednostkowej stawki opłaty za składowanie za każdą dobę składowania w przypadku składowania odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym, w tym magazynowania odpadów poza wyznaczonymi miejscami,
 - 3) 1,0 jednostkowej stawki opłaty za składowanie za każdą dobę składowania w przypadku pozbycia się odpadów:
 - a) nad brzegami zbiorników wodnych, a zwłaszcza w strefach ochronnych ujęć wód i na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych;
 - b) na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody;
 - c) na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe;
 - 4) 100-krotność jednostkowej stawki opłaty za składowanie w przypadku pozbycia się odpadów do śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych, morskich wód wewnętrznych lub wód morza terytorialnego.

- (196) W przypadku składowania odpadów zabronionego na podstawie ustawy o odpadach lub innych przepisów, zasady obliczania wysokości opłat karnych wynikają z powyższych punktów (pkt 196).
- (197) Opłatę karną ponosi się niezależnie od opłaty za składowanie odpadów. Opłaty karne nie wykluczają się wzajemnie.
- (198) Opłaty karne wymierza marszałek województwa, w drodze decyzji, po stwierdzeniu składowania niezgodnego z przepisami o gospodarowaniu odpadami, według stawek obowiązujących w okresie, w którym składowanie odpadów miało miejsce.
- (199) Stwierdzenie składowania niezgodnego z przepisami o gospodarowaniu odpadami wynika z ustaleń własnych marszałka województwa, zawiadomienia złożonego marszałkowi województwa przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub organ gminy po wydaniu decyzji o usunięciu odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do składowania lub magazynowania.
- (200) Stwierdzenie składowania odpadów niezgodne z przepisami o gospodarowaniu odpadami, następuje w szczególności na podstawie:
- 1) kontroli, w tym dokonanych w ich trakcie pomiarów lub za pomocą innych środków dowodowych, lub
 - 2) pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska, obowiązany do dokonania takich pomiarów.
- (201) Wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub organ gminy w zawiadomieniu przekazuje informacje dotyczące ilości i rodzaju odpadów oraz wskazania przepisów, niezgodnie z którymi składowane są odpady.
- (202) Marszałek województwa ustala, posiadaczowi odpadów wymiar opłaty karnej za każdą dobę składowania w drodze decyzji, w której określa się ilość i rodzaj odpadów, przepis, niezgodnie z którym składowane są odpady, wymiar opłaty karnej za każdą dobę składowania, termin, od którego opłata karna jest naliczana, rozumiany jako dzień dokonania ustaleń stanowiących podstawę stwierdzenia składowania niezgodnego z przepisami o gospodarowaniu odpadami.
- (203) Opłata karna jest naliczana za każdą dobę od dnia stwierdzenia składowania odpadów niezgodnie z przepisami o gospodarowaniu odpadami do dnia stwierdzenia zlikwidowania tego składowania.
- (204) O zlikwidowaniu składowania odpadów niezgodnego z przepisami o gospodarowaniu odpadami, posiadacz odpadów informuje marszałka województwa oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
- (205) Zlikwidowanie przez posiadacza odpadów składowania odpadów niezgodnego z przepisami o gospodarowaniu odpadami, wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza podczas kontroli i o jej wynikach informuje niezwłocznie marszałka województwa oraz posiadacza odpadów. Wówczas marszałek województwa wydaje, na podstawie ostatecznych decyzji określających wymiar opłaty karnej za każdą dobę składowania, decyzję określającą wysokość opłaty karnej
- (206) Decyzję określającą wysokość opłaty karnej wydaje się także za okres do dnia 31 grudnia każdego roku, jeżeli do tego dnia składowanie odpadów niezgodnie z przepisami o gospodarowaniu odpadami nie zostało zlikwidowane.
- (207) Jeżeli do dnia zmiany stawek opłat za składowanie odpadów stanowiących podstawę wymiaru opłaty karnej, stwierdzone składowanie niezgodnie z przepisami o gospodarowaniu odpadami nie zostało zlikwidowane, marszałek województwa ustala w drodze decyzji nowy wymiar opłaty karnej, stosując nowe stawki od dnia ich wprowadzenia.
- (208) Termin płatności opłaty karnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie jej wymierzenia stała się ostateczna.
- (209) Kopie wydanych decyzji marszałek województwa umieszcza niezwłocznie w elektronicznej bazie danych.
- (210) W przypadku posiadacza odpadów, który zgłosił marszałkowi województwa fakt znalezienia na swoim terenie odpadów składowanych w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym, które nie stanowią odpadów powstałych w wyniku jego

funkcjonowania, marszałek województwa wydaje decyzję o wysokości opłaty karnej. Decyzję tę marszałek województwa zawiesza na czas niezbędny do usunięcia zgłoszonych odpadów przez tego posiadacza, wskazując termin realizacji obowiązku usunięcia odpadów. W przypadku terminowego usunięcia odpadów marszałek województwa, w drodze decyzji umarza wysokość opłaty karnej ustalonej w ww. decyzji. Regulacja powyższa nie dotyczy odpadów komunalnych.

2.14. Instrumenty finansowe

- (211) Środki pochodzące z opłat za składowanie odpadów, opłat produktowych: z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.), z ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666), z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.), zabezpieczeń finansowych wynikających z przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz środków na publiczne kampanie edukacyjne wynikających z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a także kar pieniężnych i opłat wskazanych w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.) stanowią przychód NFOŚiGW.
- (212) Opłaty wskazane w pkt 211 trafiają na ogólny rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z zachowaniem ich odrębnej ewidencji.
- (213) Dotychczasowe środki zgromadzone na kontach NFOŚiGW na mocy ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustaw odrębnych dotyczących gospodarowania odpadami, zostaną przeniesione na ogólny rachunek.
- (214) Środki pochodzące z opłat i kar wskazanych w pkt 211 przeznacza się wyłącznie na:
- 1) finansowanie działań z zakresu zagospodarowania odpadów nielegalnie przemieszczonych, w przypadkach, o których mowa w art. 23 – 25 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1), oraz wspomaganie realizacji zadań przeciwdziałających nielegalnemu przemieszczaniu odpadów;
 - 2) pokrywanie kosztów gospodarowania odpadami z wypadków, o których mowa w art. 17b ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - 3) finansowanie przedsięwzięć związanych z gospodarką odpadami;
 - 4) finansowanie dopłat do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - 5) dofinansowanie działań inwestycyjnych w zakresie:
 - a) demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - b) gospodarowania odpadami powstałymi w wyniku demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - c) zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - 6) dofinansowanie gmin i powiatów w zakresie zbierania porzuconych pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - 7) dofinansowanie działań w zakresie:
 - a) odzysku, w tym przetwarzania i recyklingu;
 - b) edukacji ekologicznej dotyczącej zagospodarowania;
 - c) rozwoju nowych technologii recyklingu;
 - d) zbierania;
 - e) unieszkodliwiania- zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
 - 8) dofinansowanie działań w zakresie:
 - a) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
 - b) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;

- c) unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów.
- (215) Środki z opłat za składowanie odpadów przeznaczają się wyłącznie na gospodarowanie odpadami.
- (216) Przyjmuje się następujący algorytm rozdziału wpływów z tytułu opłaty za składowanie odpadów:
- 1) 25% z tytułu wysokości opłaty, która została odprowadzona przez właściciela/zarządzającego składowiskiem - gmina, na terenie której zlokalizowane jest składowisko odpadów;
 - 2) 15% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na obsługę środków (gromadzenie, przekazywanie, egzekucja) odrębnie ewidencjonowanych na gospodarkę odpadami;
 - 3) 15% - właściwy terytorialnie Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
 - 4) 2% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z przeznaczeniem na dodatkowe działania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska związane z prowadzeniem kontroli, badań zanieczyszczenia środowiska odpadami oraz postępowań administracyjnych, w tym przed sądami;
 - 5) 3% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z przeznaczeniem na dodatkowe działania WIOŚ,
 - 6) 35% - związki gmin lub gminy prowadzące systemową (w układzie regionów) gospodarkę odpadami komunalnymi – rozdział środków następuje proporcjonalnie do ilości mieszkańców obsługiwanych przez dany system;
 - 7) 5% - marszałek województwa na pokrycie kosztów koordynacji, obsługi środków oraz prowadzenie działalności sprawozdawczej w zakresie gospodarki odpadami.

2.15. Przepisy karne, kary pieniężne i opłaty sankcyjne.

- (217) Naruszenie obowiązków określonych w przepisach art. 69a-78 ustawy o odpadach (w brzmieniu obowiązującym wraz z uwzględnieniem zmian wynikających z projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw), będzie stanowiło wykroczenie.
- (218) Za niektóre naruszenia zostaną określone kary pieniężne, (w przeciwieństwie do odpowiedzialności za wykroczenia, którą ponoszą osoby fizyczne, kara pieniężna może być nałożona na podmiot, w tym przedsiębiorcę):
- 1) Za następujące naruszenia zostaną określone kary pieniężne:
 - a) za prowadzenie działalności bez wymaganego wpisu do rejestru;
 - b) za nieprzestrzeganie obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów oraz nieterminowe wykonywanie lub niezgodne ze stanem rzeczywistym;
 - c) za niedotrzymanie obowiązku złożenia sprawozdań oraz za składanie sprawozdań nierzetelnych;
 - 2) kara pieniężna może być nakładana kilkakrotnie, przy czym pierwsza kara ma wysokość 1 000 zł.;
 - 3) nakładane kary nie mogą być mniejsze niż 1000 zł. i większe niż 1 000 000 zł.;
 - 4) kary nakładane wielokrotnie nie mogą łącznie przekroczyć kwoty 1 000 000 zł.
- (219) Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska na podstawie posiadanych danych. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, w szczególności masę produktów oraz produktów w opakowaniach, którą podmiot wprowadził do obrotu.
- (220) Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przed przekazaniem wpływów z kary na rachunek Narodowego Funduszu oraz wojewódzkich funduszy pomniejsza je o 20%, a kwotę uzyskaną z tytułu pomniejszenia przekazuje na rachunek dochodów własnych.

- (221) W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.
- (222) Przenosi się z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach przepisy dotyczące opłat sankcyjnych.
- (223) Przewiduje się również opłaty sankcyjne za brak terminowego uchwalenia planu wojewódzkiego lub niedotrzymanie terminu przekazania sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz za brak realizacji celów ustawowych nałożonych na samorząd:
- 1) w przypadku nieuchwalenia wojewódzkiego planu gospodarki odpadami w terminie ustawowym zarząd województwa odprowadza w danym roku kalendarzowym ze środków własnych kwotę 10 mln zł. na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Tę samą kwotę za każdy następny rok, w którym plan wojewódzki nie zostanie przygotowany;
 - 2) w przypadku nieterminowego przygotowania sprawozdania z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami kara analogiczna jak dla braku planu gospodarki odpadami.
- (224) Minister właściwy do spraw środowiska w przypadku stwierdzenia przekroczenia terminu występuje do ministra właściwego do spraw finansów o odjęcie z budżetu województwa środków i przekazania ich na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Od 1 stycznia 2016 r. wprowadza się opłatę podwyższoną dla gmin, za nieosiągnięcie celów gospodarki odpadami w szczególności za brak redukcji składowania odpadów. Wysokość opłaty podwyższonej wynosi 100% opłaty podstawowej, określonej w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska, za każdą tonę odpadów komunalnych, przekraczających poziomy określone w wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Naliczona przez gminę corocznie opłata wnoszona jest na wyodrębnione rachunek w wojewódzkim funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Marszałek województwa może zawiesić wniesienie opłaty w przypadku przedstawienia przez gminę udokumentowanego wniosku dotyczącego działań naprawczych zmierzających do usunięcia przyczyny podwyższonej opłaty, ale nie dłużej niż 5 lat. Po usunięciu przyczyn podwyższonej opłaty może ona zostać umorzona.

2.16. Zmiany w przepisach obowiązujących.

- (225) Konieczne będą zmiany we wszystkich ustawach odwołujących się do ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
- (226) W związku z przeniesieniem do projektowanej ustawy przepisów dotyczących opłat za składowanie odpadów i opłat karnych za składowanie odpadów, konieczna będzie zmiana ustawy – Prawo ochrony środowiska
- (227) W związku ze zmianami dotyczącymi prowadzenia rejestru, ewidencji odpadów i składaniem sprawozdań z ustaw opartych na rozszerzonej odpowiedzialności producenta - konieczność zmiany ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy o bateriach i akumulatorach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W celu wdrożenia wymagań art. 11 dyrektywy 2008/98/WE w zakresie selektywnego zbierania i osiągnięcia poziomów ponownego użycia i recyklingu do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dodaje się wymagania w zakresie selektywnego zbierania i osiągnięcia poziomów wraz z upoważnieniem do wydania rozporządzenia:
- Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się względami ochrony środowiska, w szczególności dla celu ułatwienia ponownego użycia odpadów, dokonania*

procesów odzysku, w tym recyklingu oraz celami zawartymi w prawie Unii Europejskiej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których odbieranie powinno być zapewnione w sposób selektywny przez podmioty odpowiedzialne za odbieranie odpadów komunalnych.

- (228) W ustawie o odpadach wydobywczych – zmiana odniesienia się do przepisów dotyczących opłat za składowanie odpadów, kwalifikacji w zakresie gospodarowania odpadami, zwolnienie posiadaczy odpadów wydobywczych z obowiązku posiadania decyzji wydawanych oraz stosowania nowej ustawy o odpadach w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie.

2.17. Przepisy przejściowe i dostosowujące.

- (229) Wobec zmiany nazw niektórych procesów odzysku i unieszkodliwiania wskazanie w przepisach przejściowych, że w wydanych decyzjach i rozporządzeniach przez procesy określone w dotychczasowych przepisach rozumie się odpowiednio procesy określone w nowej ustawie o odpadach.
- (230) Do spraw wszczętych a niezakończonych stosuje się przepisy nowej ustawy.
- (231) Wygaszenie dotychczasowych decyzji, o ile w danym zakresie decyzje nie będą wymagane i utrata ważności informacji o wytwarzanych odpadach i o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami.
- (232) Obowiązek dostosowania dotychczas wydanych decyzji do nowych wymagań i skutki niedopełnienia tego obowiązku (wygaśnięcie tych decyzji).
- (233) Określenie terminu, jaki mają podmioty funkcjonujące w dacie wejścia w życie nowej ustawy o odpadach, na spełnienie nowych wymagań np. wpis do rejestru, uzyskanie nowych decyzji itp.
- (234) Do czasu wydania odpowiedniego rozporządzenia klasyfikującego produkty uboczne oraz rozporządzenia określającego utratę statusu odpadów, są one traktowane jako odpady.
- (235) Postanowienia przejściowe i końcowe dla planów gospodarki odpadami:
- 1) obowiązujące plany gospodarki odpadami zachowują swoją ważność odpowiednio: krajowy plan gospodarki odpadami do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz plany wojewódzkie do dnia 31 grudnia 2012 r.;
 - 2) pierwszy krajowy plan gospodarki odpadami po wejściu w życie ustawy przygotowuje się w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.;
 - 3) pierwsze wojewódzkie plany gospodarki odpadami po wejściu w życie ustawy przygotowuje się w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r.;
 - 4) tracą ważność plany gospodarki odpadami na szczeblu powiatowym i gminnym z dniem 31 grudnia 2012 r.;
 - 5) sprawozdania za okres 2009-2010 oraz 2011-2012 z realizacji obowiązujących:
 - a) gminnych planów gospodarki odpadami organy wykonawcze gmin przygotowują odpowiednio do dnia 31 marca 2011 r. oraz do dnia 31 marca 2013 r.;
 - b) powiatowych planów gospodarki odpadami zarządy powiatów przygotowują odpowiednio do dnia 30 czerwca 2011 r. oraz do dnia 30 czerwca 2013 r.;
 - 6) sprawozdania za okres 2009-2013 z realizacji obowiązujących:
 - a) wojewódzkich planów gospodarki odpadami zarządy województw przygotowują do dnia 30 września 2011 r.;
 - b) krajowego planu gospodarki odpadami minister właściwy do spraw środowiska przygotowuje do dnia 31 grudnia 2011 r.;- według obowiązujących przepisów.
- 6a) sprawozdanie za okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia wejścia w życie pierwszego planu gospodarki odpadami po dniu wejścia w życie ustawy będzie się zawierało w sprawozdaniu za okres 3 lat obowiązywania tego planu.
- (236) Przepisy przejściowe dla rejestru:

- 1) rejestr utworzy się w rok po wejściu w życie ustawy. Po 18 miesiącach od wejścia w życie ustawy, podmioty objęte obowiązkiem posiadania wpisu do rejestru, zobowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru. Natomiast podmioty posiadające już wpis do rejestru na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów mają, przydzielone z urzędu nowe numery rejestrowe bez konieczności składania wniosku;
 - 2) marszałek województwa ma 18 miesięcy na nadanie nowych numerów rejestrowych od dnia wejścia w życie ustawy podmiotom, które są już wpisane do rejestru na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących.
- (237) Przepisy przejściowe dla składowisk:
- 1) utrzymanie w mocy dotychczasowych rozporządzeń wydanych na podstawie art. 50 ust. 2, art. 55 ust. 3 i 5, art. 60 ust. 1 ustawy o odpadach, do czasu wydania przepisów szczegółowych na podstawie nowej ustawy;
 - 2) dotychczas ustanowione zabezpieczenia roszczeń dla istniejących składowisk odpadów stają się zabezpieczeniami roszczeń w rozumieniu nowej ustawy;
 - 3) decyzje zatwierdzające instrukcje eksploatacji składowisk odpadów wydane na podstawie dotychczasowej ustawy stają się decyzjami zatwierdzającymi instrukcje prowadzenia składowiska w rozumieniu nowej ustawy;
 - 4) zarządzający istniejącym składowiskiem odpadów obowiązany jest dostosować instrukcję prowadzenia składowiska do wymagań nowych przepisów w ciągu 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy, za wyjątkiem uzyskania prawa własności;
 - 5) dotychczas wydane pozwolenia na wytwarzanie w zakresie wydobywania odpadów wydane na podstawie art. 54a zachowują moc na czas na jaki zostały wydane. Zarządzający składowiskiem odpadów obowiązany jest terminie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy, uzupełnić decyzję o zakres wymagany dla zgody na wydobywanie odpadów ze składowisk odpadów;
 - 6) przepisów dotyczących posiadania prawa własności nie stosuje się do składowisk budowanych lub eksploatowanych.

- (238) Przepisy przejściowe w zakresie opłat:
- 1) w przypadku, gdy przyczyny ponoszenia opłaty podwyższonej nie ustały z dniem wejścia w życie przepisów dotyczących opłat za składowanie odpadów, marszałek województwa wydaje z urzędu decyzję o należnej do dnia wejścia w życie tych przepisów opłacie podwyższonej oraz wydaje decyzję o wymiarze opłaty karnej;
 - 2) w przypadku administracyjnych kar pieniężnych w sprawach wszczętych a niezakończonych wydaniem decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o wymierzeniu kary, stosuje się przepisy dotychczasowe stosując nowe stawki opłat;
 - 3) do odraczania opłat podwyższonych oraz administracyjnych kar pieniężnych wszczętego przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe;
 - 4) zwolnienie z opłaty za składowanie odpadów jest umieszczenie na składowisku odpadów wydobytych ze składowiska lub zwałowiska niespełniającego wymagań ochrony środowiska dotyczy spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie nowych przepisów.

2.18. Przepisy końcowe.

- (239) Ustawa powinna wejść w życie nie później niż 12 grudnia 2010 r. (termin dla państw członkowskich do wdrożenia dyrektywy 2008/98/WE).
- (240) Przepisy rozdziału o opłatach powinny wejść w życie z początkiem roku 2010, dla zapewnienia kontynuacji rozliczania się półrocznego i rocznego.

- (241) Przepisy dotyczące decyzji i rejestru powinny wejść w życie po upływie ponad roku od dnia wejścia w życie ustawy tj. 1 stycznia 2012 r., aby był czas na wdrożenie rejestru i wydanie rozporządzeń określających warunki gospodarowania odpadami i magazynowania odpadów, które obecnie są określone w decyzjach.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI.

1. Konsultacje.

Założenia do projektu ustawy o odpadach, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), zostaną poddane konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Założenia zostaną przekazane w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) OPZZ;
- 4) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 5) Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
- 6) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 7) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 8) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 9) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 10) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 11) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 12) Polski Klub Ekologiczny;
- 13) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 14) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 15) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
- 16) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 17) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
- 18) Polska Izba Ekologii;
- 19) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu; Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 21) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 22) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 23) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 24) Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
- 25) Instytut Ochrony Środowiska.

Ponadto założenia do projektu ustawy o odpadach zostaną przesłane również do następujących organów:

- 1) wojewodowie;
- 2) marszałkowie Województw;
- 3) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 4) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 5) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 6) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych;
- 7) Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Źródłem wpływów do budżetu jednostek samorządu terytorialnego będą opłaty za składowanie odpadów wnoszone na rachunek urzędu marszałkowskiego właściwego ze

względu na miejsce składowania odpadów. Górna jednostkowa stawka tej opłaty wynosić będzie 400 zł. za umieszczenie 1 Mg odpadów na składowisku. Rada Ministrów, określi w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłaty za składowanie odpadów. Dodatkowo przewiduje się zmiany w zakresie podziału wpływów z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów. Wpływy te rozdzielane w sposób następujący:

- 1) 25% z tytułu wysokości opłaty, która została odprowadzona przez właściciela/zarządzającego składowiskiem - gmina, na terenie której zlokalizowane jest składowisko odpadów;
- 2) 15% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na obsługę środków (gromadzenie, przekazywanie, egzekucja) odrębnie ewidencjonowanych na gospodarkę odpadami;
- 3) 15% - właściwy terytorialnie Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 4) 2% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z przeznaczeniem na dodatkowe działania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska związane z prowadzeniem kontroli, badań zanieczyszczenia środowiska odpadami oraz postępowań administracyjnych, w tym przed sądami;
- 5) 3% - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z przeznaczeniem na dodatkowe działania WIOŚ;
- 6) 35% - związki gmin lub gminy prowadzące systemową (w układzie regionów) gospodarkę odpadami komunalnymi – rozdział środków następuje proporcjonalnie do ilości mieszkańców obsługiwanych przez dany system;
- 7) 5% - marszałek województwa na pokrycie kosztów koordynacji, obsługi środków oraz prowadzenie działalności sprawozdawczej w zakresie gospodarki odpadami.

W związku z utworzeniem rejestru stanowiącego integralną część Kompleksowej Bazy Danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami, wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny, wprowadzający baterie lub akumulatory, wprowadzający pojazdy na rynek oraz wprowadzający produkty w opakowaniach zobowiązani są do ponoszenia opłaty rejestrowej z tytułu uzyskania wpisu do ww. rejestru. Wysokość opłaty wynosi od 50 do 2000 zł. zależnie od rodzaju prowadzonej działalności przez dany podmiot wprowadzający produkty i produkty w opakowaniach. Opłaty rejestrowe i roczne trafiać będą na konta właściwych urzędów marszałkowskich, u których będzie można uzyskać wpis do rejestru. Wpływy z opłat przeznaczone zostaną na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru.

Utworzenie Kompleksowej Bazy Danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami będzie wymagać nakładów finansowych z budżetu państwa. Szczegółowa analiza kosztów związanych z utworzeniem przedmiotowej bazy zostanie przeprowadzona w ramach prac nad przedmiotową regulacją.

Dodatkowo przewidywany jest wzrost zatrudnienia w urzędach marszałkowskich oraz u administratora bazy danych o odpadach do obsługi rejestru i bazy danych. Dokładna liczba pracowników zatrudnionych dodatkowo w urzędach marszałkowskich jest trudna do oszacowania i zależność będzie m.in. od liczby przedsiębiorców podlegających obowiązkowi rejestracji w poszczególnych województwach. Przyjmując jednak, że w urzędach zostaną zatrudnione po 3 osoby obsługujące prowadzenie rejestru, szacunkowy koszt zatrudnienia pracowników może wynieść we wszystkich urzędach łącznie około 2,2 mln zł. rocznie (bez wydatków rzeczowych).

Ponadto dodatkowe źródło środków finansowych będą stanowiły kary grzywny i kary pieniężne, jednakże wielkość wpływu z tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Nie przewiduje się istotnego wpływu na rynek w związku z projektowaną regulacją.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przewiduje się zredukowanie obciążeń administracyjnych m.in. poprzez skonsolidowanie i ujednoczenie obowiązków sprawozdawczych. Przewiduje się ujednoczenie formy składanych sprawozdań, określając jeden wzór sprawozdania dla wprowadzających opakowania, produkty (sprzęt elektryczny i elektroniczny, baterie, akumulatory, pojazdy, opony, oleje) oraz produkty w opakowaniach, jak również dla prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami (wytwórcy odpadów, zbierający odpady, przetwarzający, prowadzący odzysk, recykling, unieszkodliwianie odpadów). Nie przewiduje się więc tym samym dodatkowych obciążeń finansowych przedsiębiorców z tego tytułu. Dodatkowo zostanie ujednoczony termin składania sprawozdań, co przyczyni się do łatwiejszej realizacji obowiązków ustawowych.

Również sprzedawca odpadów oraz pośrednik w obrocie odpadami zwolnieni będą z obowiązku posiadania decyzji na rodzaj prowadzonej działalności.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

W związku ze zmianami dotyczącymi planów gospodarki odpadami nastąpi zmniejszenie obciążenia związanego z obowiązkiem ich sporządzania. Dotychczas plany te były sporządzane na szczeblu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Zgodnie z powyższymi założeniami, plany będą sporządzane na szczeblu krajowym i wojewódzkim, ponadto został wydłużony okres ich aktualizacji z 4 do 6 lat. Dodatkowo plany nie będą częścią programów ochrony środowiska, ale będą zgodne z Polityką ekologiczną państwa oraz będą uzupełnione, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE, o program zapobiegania powstawania odpadów.

6. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska.

Projektowa regulacja wpłynie pozytywnie na ochronę środowiska poprzez:

- 1) wprowadzenie rejestru, który pozwoli na łatwą i szybką identyfikację przedsiębiorców uczestniczących w systemie gospodarki odpadami, w tym w ich obrocie, a zatem także ich lepszą kontrolę;
- 2) opracowanie programów zapobiegania powstawaniu odpadów;
- 3) ograniczenie ilości składowanych odpadów na rzecz ich recyklingu i innych form odzysku;
- 4) przyjęcie systemów selektywnego zbierania do 2015 r. obowiązkowo dla papieru, plastiku i szkła w celu promowania wysokiej jakości recyklingu;
- 5) podjęcie działań służących realizacji celu, jakim jest przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów co najmniej takich jak papier, metal, plastik i szkło pochodzące z gospodarstw domowych w ilości minimum 50 % ich wagi;
- 6) podjęcie działań służących realizacji celu, jakim jest przygotowywanie do ponownego wykorzystania, recyklingu i innych sposobów odzyskiwania materiałów, w tym wypełniania wyrobisk w ilości co najmniej 70 % odpadów;
- 7) podjęcie działań zmierzających do określenia utraty statusu odpadu, uznanie odpadów za produkt uboczny oraz ponownego wykorzystywania produktów, co przyczyni się do wspierania ponownego wykorzystania produktów i materiałów, jak również zmniejszenia zużycia surowców pierwotnych.